

பூதுமக்கல்பூமி

POTHUMACKAL POOMY

உறவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தன் செய்வோம் - வணக்கம் என்றாலித் திருப்போரை நின்தன் செய்வோம்.
விருங்கு நீர்பாய்ச்சி மாய மாட்டோம் - வெறும்
வீணாக்கு உழைத்துடலம் ஓய மாட்டோம்.

எங்கள் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் எல்லாருக்கும் உரித்தானுடை

With Best Compliments

BABUJEE'S COOL SPOT

No. 43, Main Street — KALMUNAI E. P.

T. phone: 067 / 2342

அதரவாளர் அவையுக்கும் எமது அங்கு நிறைந்த
புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்

ஸ்ரீ நித்தி ஸ்டோர் ஸ்டோர்

- ★ தினசரிப்பத்திரிகைகள்
- ★ திறம் சுறுட்டு, புகையிலை
- ★ அழகு சாதனங்கள்

மற்றும் உங்களுக்குத் தேவையான பல பொருட்களுக்கும் இன்றே
எம்மிடம் விழுயம் செய்யுங்கள்

ஸ்ரீ நித்தி ஸ்டோர் ஸ்டோர்

உரிமையாளர்: க. கந்திரகாமத்தம்பி
பிரதான வீதி — கல்முனை

பொதுமக்கல் பூமி

— 'POTHUMACKAL POOMY' — INTELLECTUAL TAMIL MONTHLY MAGAZINE —

“பொதுமக்கள் பூமி”

பொதுப்பணித் துறைத்தள
கலை இலக்கியவட்ட
வெளியீடு.

இதழ் - I
ஜூன் 1982.

முகவரி:-

“பொதுமக்கள் பூமி”
சி ஃ க ம் ஸ
கல்முனை (கி. மா.)
இலங்கை

“POTHUMACKAL POOMY”
SINGAM'S
KALMUNAI (E. P.)
SRI LANKA

பொதுமக்கள் பூமியில் வெளியாகும்
கடைகளில் கவிதைகளில் வரும்
பெயர்களும் நிகழ்ச்சிகளும்
கற்பணியே.

பலித்திரத்துக்குரிய கலை இலக்கியப்படைப்பின்
கருத்துக்கட்டு அவற்றைப் படைத்த படைப்பாளி
களே பொறுப்புடையவராவார்.

விலை 2-50

மங்களம் போங்கும் புத்தாண்டு

பொ

ங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்க பொல்லாமலங்கம் பொசிந்து
நீங்க தங்கள் சுற்றம் சூழ்சேர்ந்திருந்து தரணியில் குதாகலம் கொண்
டிடும் இப்புனித வேளையில் பொதுமக்கள் பூமிபொதுப் பணித்துறைத்
தளம் தன்கலை “பொது மக்கள் பூமி” என்னும்
முதலாவது திங்கள் இதழை புத்தாண்டு நல் வாழ்த்துக்களோடும்
புனித நல்லெண்ணைங்களோடும் தங்கள் அன்புக் கரங்களில் சமர்ப்பிக்கிறது.

பொதுமக்கள் பூமி சிறப்புற வெளிவரவேண்டுமென்ற பொறுப்பு
ணர்ச்சி மிக்க ஆர்வமும் அன்பும் அகத்தே கொண்ட எழுத்தாளர்
பெருமக்கள் பழனம் தருகின்ற பயனுறு மணிபோல் தங்கள் சிறந்த
படைப்புக்களை வழங்கி பொதுமக்கள் பூமியை பொலிவும் பொற்பும்
பெறச் செய்திருக்கிறார்கள்.

பொதுமக்கள் பூமி
நிர்வாகத்தோழர்கள்
நெருஞ்சம் நிறைந்த
உதவேகத்துடனும் உரிமைப் பினைப்படினும் ஒன்றிக்கலந்து இந்த இதழ்
வெளிவரப்பெறிதும் முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள்.

வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் விளம்பரங்கள் கொடுத்துதவி தங்கள்
அன்பையும் ஆதரவையும் தந்துள்ளார்கள்.

அனைவருக்கும், அடுத்த இதழில் சந்திக்கும்வரை பொதுமக்கள் பூமி
சார்பாக நன்றி கூறுகிறோம்,

ஒரு புலவர்!

பாண்டியூரன்

குஞ்சி ஞானிக் காற்று சமுத்திரத்திலே பிறந்து விஞ்சி, ககன வெளியூடு சஞ்சிக்கப் பேராற்றல் மிகக் பிராணவளி நோக்கியது! பார்வை யிரண்டும் பசியாறிக் கொள்கிறது. மின்னல் பிறந்து விகர்சிப் புதிர்கிறது! பொன்னை விளைத்து..... புரமாய்க்கிடந்தமகள் போர்வையை அள்ளிப் புதுவுடலை மூடுகிறார்கள்! கார்முகிற் கம்பளமோ சிரிமந்து சோர்கிறது.

வானத் துளியின் வரிகள், நுதலினிடை மானம் நழுவி நழுவி விலகுவதைக் காட்டிற்று! உள்ளம் கணிந்து முகப்பூ சிவந்து; இதழ் பசலைத் தேனூறி நிற்கும்! உவப்பின் தளிர்கள் உசம்ப; வளியின் குளிர்ச்சி, மனவானிற் கூடும் முகிந்துட்டம், கிளரும் புணர்வுக் கணப்பைத் தர; அல்குற்

பூமலர்ந்து பூமடந்தை பொன்னுய் விளைந்தாள்! பொதுமக்கள் பூமி இதுவென்று வேளாண மதுவுண்டு வையம் மகிழ்வெய்திற் றம்ம! புலமென்ற மங்கை பொலியென்ற பொன்னை இலையென்று சொல்லா துலகுக்கு நல்குவதால் வம்பவிழ்பும் பாவை மலர்க்குப்பை மார்புயத்த செம்புலத்தாள் நின்றுள் சிறந்து.

வெள்ளம் வடிந்திட மேடு தெரிந்திட மேனி குளிர்ந்தனள் பார்மகள்! பள்ளக் குழிவயல் பண்ணைப் புரமவயல் பச்சைப் படுத்தி வளர்த்தவர்..... புல்லொடு விப்பிரிப் போர்வை களைந்தவர் பொட்டலென் தொட்டத்தில் நட்டவர்..... எல்லை வலைந்து இராப்பகல் காத்தவர் ஏறென வேயெழுந் தார்; அரிந்தார்!

காயுங் கணட்டி கசிந்திட வக்கடை கபடி வடிச்சல் தகைத்தவர்..... பாயும் அழைகள் கிழித்து வரம்பிலே பச்சைக் கழிச்சுமை வைத்தவர்..... சாயும் வரையும்மண் வெட்டி சுகிதமாய் சாரு வழிந்திடக் காய்ந்தவர்..... மாயும் பணியில் உழைத்த ஏருத்தொடு வையத் துயர்வினை ஓம்பினார்!

ஏத்துப் பிடித்து இறைக்கையில் முக்காலி ஏணியிலே ஊஞ்சல் ஆடினோர்..... சேற்றுக் குழம்பிற் குளித்துப் பனிவெயில் சேதனைக் கம்பளி போர்த்தவர்..... நேற்று நடந்ததும் இன்று நடப்பதும்

நித்திய வாழ்வெனக் கொண்டவர்..... சோற்றுக் கிலைப்புவிச் சோர்வைக் களைந்திட சோதனை வென்று சுகிக்கிறார்.

நெஞ்சில் முனைத்து நிமிர்ந்தநெற் குடவள் நேசன் விழியிலே தைத்திட குஞ்சிவா யுள்ளகைப் பெட்டி யிடுக்கிய கோதை விழிச்சரம் மொய்த்திட வஞ்சியுப் பிட்டி யிடுக்கி வருகையில் வாழ்வு புலர்ந்தது; வானிலே பஞ்ச படர்ந்து பனித்த மணித்துளிப் பஞ்சப் பகையிருள் காய்ந்ததே,

— அட்டைப்படத்தை அலங்கரிக்கும் கவிதை

மனிதாபி மானப் படைப்பாளிகளின்

சிந்தனைக் களம்

கல்முனை

இனங் கீற்றுக்கள்

இலக்கிய வட்ட வெளியீடு

ஆசிரியர்:

“கீற்று”

இல: 7, ஆர். கே. எம். வீதி,
கல்முனை.

ஏதென்ஸ் அறிக்கை

இனவெறியை எதிர்த்து அறிவியலார் பேசுகின்றனர்.

இன வெறிப் பிரச்சினை பற்றிய வித்துான் அறிவின் தற்போதைய நிலையைக் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் தறிக்கின்றன. இந்த முடிவுகளின் அடிப்படையில் உலக மக்கள் அனைவரும் தங்கள் மனப் போக்குகளையும், உரைகளையும் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென யுனேஸ்கோ சார்பில் கூடிய வித்துானிகள் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர்.

1. மனித இன ஒருமைப்பாட்டை அண்மைக்கால மானிடவியல் கண்டுபிடிப்புகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

2. மனித இனம் நிலவியல் அடிப்படையில் சிதறி வாழ்வது இனப்பாகு பாட்டுக்குச் சாதகமாக இருப்பினும், அடிப்படையான உயிரியல் ஒருமைப்பாட்டை அது பாதிக்கவில்லை.

3. இனவெறிக் கொள்கைக்கு வலு ஷுட்டும் நோக்குடன் மனித இனத்தை வகைப் படுத்திக்காட்டும் முயற்சிகள் அனைத்தும் உடல் சார்ந்த புற இயல் புக்களை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. உண்மையில் இனவெறிக் கொள்கையானது, மரபு வழிப்பணியல்புகளை மட்டுமே சார்ந்திருக்கவேண்டும்; உடல் சார்ந்த புற இயல்புகளைச் சார்ந்திருத்தலாகாது.

4. இந்த மரபு, வழிப் பண்பியல்புகளை நவீன உயிரியல் ஆய்வு முறைகளால் ஆராய்முடிகிறது. நாம் கற்பனை செய்துகூடப் பார்த்திராத அளவு மிகப் பெரும் மரபு வழிப் பண்பியல்பு மாறு பாடுகளை இவை புலப்படுத்துகின்றன.

5. ஒரே மக்கள் குழுமத்தைச் சேர்ந்த இரு தனி நபர்களின் மரபு வழிப் பண்பியல்புகளிடையிலான வேறுபாடு, இருவேறு மக்கள் குழுமங்களின் சராசரி மரபுவழிப் பண்பியல்புகளிடையிலான வேறுபாட்டை விடமிக அதிகம் எனக்கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

6. என்னதான் வேறுபாடுகள் கண்டறியப்பட்டனும், தனி நபர்களுக்கிடையிலாயினும், ஏற்ற தாழ்வுகளுக்கான உயிரியல் அடிப்படை ஏதுமில்லை. எனவில், எந்த மானிடக் குழுமத்துக்கும் ஒரே மாதிரியான மரபு வழிப்பணியல் பாரம்பரியம் எதுவும் கிடையாது

7. உண்மையில், ஒவ்வொரு மனித நும் பல்வேறு மரபு வழிப்பணியல் புகளின் கூட்டுவடிவமாக இருக்கின்றன.

8. மனிதன் பண்பாட்டை ஒருவாக்கி இருக்கின்றன. இந்தப் பண்பாடுதான் பல்வேறு உயிரினச் சூழல்களுக்கேற்பத் தன்னை மாற்றிக்கொள்ளவும், தன்தே வைக்குக்கேற்ப அச்சுழல்களை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளவும் மனித இனத்தை இயல்விக்கிறது.

9. இந்தப் பண்பாட்டின் ஷப்புயர் வற்ற தன்மைதான் மனித இனத்துக்குத் தன்னேரில்லாத் தன்மையை ஈட்டித்தந்திருப்பதுடன், விலங்கு நடத்தையின் அடிப்படையிலான மனித நடத்தைக்குரிய விளக்கங்கள் அனைத்தையும் பயனற்றதாக்கி விடுகின்றது.

10. மனிதனுடைய தன்னிகரிஸ்லாப் பண்புகளில் ஒன்று அவனுடைய அறி வாற்றல் நடவடிக்கையாகும். இந்த நடவடிக்கையை அளவிடுவதற்கான உத்திகளைச் சில துறையினர் வகுத்துள்ளனர்.

11. இது ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் குழுமத்தைச் சேர்ந்த தனி நபர்களின் அறிவாற்றலை ஒப்பிட்டுக் காண்பதற்காகவே இந்த உத்திகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

12. இந்த அளவிடுகளின் அடிப்படை ஒரு குழுமத்தின் அறிவுத்திறனை பற்றிய மதிப்பீடு எதுவும் முற்றிலும் ஆதாரமற்றதாகவே அடிப்படையிலான ஒரு குழுமத்தின் அறிவுத்திறன்பற்றிய மதிப்பீடு எதுவும் முற்றிலும் ஆதாரமற்றதாக அமையும்.

13. உயிரியல் மற்றும் பண்பாட்டுக் காரணிகளுக்கிடையிலான எதிரெதிர்

விளைவுகள் மிகச் சிக்கலானவை. இதனால், உள்ளார்ந்த இயல்புகள், ஈட்டியபண்புகள் ஆகிய இரண்டில் எது அதிகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென நிறுவிடமுயல்வது வீண் முயற்சியாகும்.

14. சமூக விலக்கம் செய்வதையும், இனப்பாகுபாடு காட்டுவதையும் ஊக்குவிப்பதற்காக, உளவியல் சோதனை ஸில் முடிவுகளை - முக்கியமாக, அறிவுத்திறன் அளவு எண்ணை பயன்படுவது ஏற்படுத்தயதோ, விஞ்ஞான முறைப் படி நியாயமானதே அல்ல.

15. இனப் பாகுபாடு என்பது நடத்தையின் வடிவம் என்னுப் பல்வேறு மனித இனக்குழுமங்களுக்கிடையே சில வகைச் சமூக உறவு நிலைகள் மேலோங்கும்பொழுது இந்த நடத்தை உண்டாவது தவிர்க்கமுடியாத தென்றும் கூறும் வாசகத்திற்கு சமூக விஞ்ஞானங்களில் எவ்வித ஆதாரமுமில்லை.

16. இன (வெறியின்) வடிவங்கள் பற்பல. அவை, பொருளாதாரம், வரலாறு பண்பாடு, சமூகவியல், உளவியல் ஆகியவை சார்ந்த பல்வேறு காரணிகளைத் தழுவியதாக உள்ளது.

17. ஒருசில கூட்டத்தினர். தங்கள் அரசியல் - பொருளாதார ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஒரு சாதனமே இனவெறி ஆகும்.

18. இன வெறியால்தான் ஒரு சில மக்களுக்கு வரலாறு மறுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மனித வடிவத்திற்கு செய்துள்ள தொண்டு மறைக்கப்படுகிறது.

19. சமூக நிகழ்வுகளின் அளவீட்டுப் பகுப்பாய்வானது, சமூகவியல் மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினையைத் தெளி

வாக்குவதற்குப் பயன்படும். அதனைச் சமூகங்களை ஒதுக்கிவைப்பதற்கும் தனி மைப் படுத்துவதற்கும் கூடப் பயன் படுத்தலாம்.

20. சமகால மக்களின் எதிர்காலச் சமூகவாழ்வில், விஞ்ஞான நடவடிக்கை களில் ஈடுபட்டிருப்போருக்குப் பெரும் பொறுப்பு உண்டு. இனவெறியைப்பொறுத்த வரையில், இந்தப்பொறுப்பு அரசியல் மற்றும் அறிவியல் சார்ந்ததாகும்

21. விஞ்ஞானத்தின் ஒருசில பயன்பாடுகள் மனிதகுலத்திற்கு ஆபத்துக்களை உண்டாக்குகின்றன என்பதால் விஞ்ஞானத்தை அடியோடு புறக்கணிததுவிட முடியாது. மாருக பொதுமக்களிடையே உண்மையான விஞ்ஞான உணர்வை, அதாவது, ஒன்றுதிரண்ட உறுதிப்பாடுகளின் அடிப்படையில் அல்லாமல் அறிவு பூர்வமான உணர்வை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்,

22. எனவே, விஞ்ஞானிகள் - அவர்களிடையே எத்துணை கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவினும் - மனித குலத்துக்குக்குந்தகம் விளைவிக்கும் போலி வாதங்களுக்கும், பொருள்கோள்களுக்கும் ஆதாரமாகப் பயன் படுத்த இயலாதவகையில் தங்களுடைய முடிபுகள் அமையுமாறு கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கைதொப்பமிட்போர்:-

ஏ. சி. பேயனுஸ் (கிரீஸ்), வரலாற்றுத்தத்துவ அறிஞர்;
டி.பென். ஜெலூன்(மொரக்கேதத்துவ அறிஞர் எழுத்தாளர்;
ஜே. ப்ரேயர்ஸ்பை (நோர்வே), மொழியலாளர்;
ஏ. பூஷ்டிபா (துனீசியா), சமூக இயலாளர்;
எச். கோண்டாயின் (பிரான்ஸ்), மரபியலாளர்;
இ. ஸெல்ஸல் (ஹங்கோ), மரபியலாளர்;
எம். டயபேட் (ஐவரிகோஸ்ட்), இனச் சமூகவியயலாளர்;
சி. ஏ. டியோப் [செனகால்], மனித இனவியலாளர்;
ஆ. ட்ரோஷ் [கவீட்சர்லாந்து], உளவியலாளர்;
எம். ஃப்ராஜினல் [கிழப்பா], இனவியலாளர்;
எல். ஜினேவெஸ் [மெக்ஸிக்கோ], மனித இனவியலாளர்;
ஏ. ஜாக்வார்டு [ஃபிரான்ஸ்], மரபியலாளர். கணிதவல்லுநர்;

ஜே. கி. ஸெர்போ [மேல்வால்டர்] வரலாற்றறிஞர்;
சி. பி. கிரிம்பாஸ் [கிரீஸ்], மரபியலாளர்;
இ. நெவோ [இஸ்ரோல்], மரபியலாளர்;
எச். டாவா [வெபான்], வரலாற்று கணித அறிஞர்;
டி. ட்ரிக் கோப்புலோ [கிரீஸ்], மருத்துவப் பேராசிரியர்;
டி. ட்ச்சினூடா [ஐப்பான்], மருத்துவப் பேராசிரியர்;
பி. வெக்கெரில்[கிரீஸ்], வழக்குறைஞர் சட்டப்பேராசிரியர்;
எஸ். பி. வித்தியார்த்தி [இந்தியா], மனித உளவியலாளர்;
ஜி. வால்டு [அமெரிக்கா], மருத்துவ நோபல் பரிசாளர்;
ஏ. யோட்டப் பூலோஸ் மரங்கப்பூலாஸ் [கிரீஸ்],
ஏதென்ஸ் மனித உரிமை நிறுவனத் தலைவர்;
ஐ. எம். சௌலட்டாரவா [ரஷ்யா], மனித இனவியலாளர்;

இன வெறியையும் இனப் பாகுபாட்டையும் நியாயம் படுத்துவதற்காக கூறப்படும் போலியான விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் பற்றிய திறனையுக் கருத்தரங்கு ஏதென்ஸ் 30 மார்ச் முதல் 3 ஏப்பிரல், 1981,

நன்றி

யுனெஸ்கோ கூரியர்

ஐ.ஈ.லீ 1981

பொங்கல் திருநாள் —

— செல்வி. சுசி - செல்லத்துறை

பொங்கல் திருநாள் இந்நாள் புனர்த் தமிழர் பொன்னாள்! தங்கம் போன்ற கதிரோன் தன்மைப் போற்றும் திருநாள்!

வாசம் மணக்க வருநாள்
வாழ்வில் ஆண்டில் ஒருநாள்;
தேசம் விதைத்த விளைவின்
தேட்டம் பார்க்கும் திருநாள்...

ஓயிற் சிறந்த உழவர்
இதயம் பொங்க மகிழ்நாள்;
ஊரின் உறவோர் குவும்
ஒருமைப் பாட்டிற் பொலிநாள்!

எண்ணைம் புதுக்கும் எழில்நாள்
இல்லம் சிரிக்கும் ஒளிநாள்;
வண்ணைம் சிந்து கும்மி
வரிகள் பாடும் களிநாள்.

கோடி உடுக்கும் குணநாள்
கூடிக் குலாவும் பெருநாள்
ஆடல் பாடல் அழகாய்
அர்த்துப் புரிய வருநாள்!

கடல் இல்லாத கரைகள்

— மருதூர் அவிக்கான்

ச
ரு
கு
தை

அவனுக்கு நித்திரையே வர வில்லை. விழிகள் தூங்க மறுத்ததுவிட்டன. அயலில் உள்ள பள்ளிவாசல் ஒன்றிலிருந்து, அதிகாலை சபற்று தொழுகைக்கான பாங்கு ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்த நிசப்தமான அதிகாலை வேளையிலும். அவனது உள்ளத்துணர்வுகள் எதையோ இழந்து சிதைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அடுத்த பக்கம் புரண்டு படுத்துக்கொண்டான். அவனேதிரில் வெறுமையைத் தங்கவியப்ப டுத்திக் கொண்டிருக்கும் அந்தக் கட்டிலை ஒருமுறை கூர்ந்து பார்த்தான். அந்த நிலைக்களத்தை உணர்ந்த மாத்திரத்தில் அவனுடைய கண்களிலிருந்து ஊறும் சனையாக நீர்த்துளிகள் சரந்து கண்ணக்களில் கோடுகளாகக்கீட்க கொண்டிருந்தன..... அவனுல் இனித் தூங்கமுடியாது. தூங்குவதற்கான உள்ளுணர்வுகள் அவனிடத்தில் இல்லை, எழுந்து வீட்டு முன்வாசலுக்கு வந்தான் புகை படித்திருந்த கண்ணாட்டத் துண்டை துடைத்து விட்டாற்போல், உலகைப் பீடித்திருந்த இருள் மெல்ல விவகி விடிந்துகிடந்தது.

காகங்கள் கரைந்துகொண்டிருப்பதும், இடையிடையே கோழிகள் கூவ வதும் கேட்கின்றன. அண்டங் காகம் ஒன்று கத்திப் பறந்தது, தூரே..... எங்கோ ஒருமுலையில் யாரோ கூப்பிடும் சத்தமும் கேட்கின்றது. கதிரவன் தன் கடமையைச் செய்வதில் துசிதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. உலகம் விடிந்து கொண்டிருக்கின்ற அழகே ஒரு தனி அழகுதான். இந்த அழகின் ரசனையில் தன்னை ஒருமைப்படுத்தி அதனை ஜீர

ணித்துக்கொள்ளும் மனைபாவம் அவனைத்தில் இன்று இல்லை. எல்லாமே இழந்துவிட்ட ஒரு தூர்க்கடியில் கிடந்து மூழ்குவது போல ஒரு உணர்ச்சி முகிழிப் புக்கொண்டு அவனுக்கு வேதனையைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. விடிந்து கிடக்கும் அந்த அதிகாலைப் பொழுது விழிகளுக்கு இருளாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நிகழ்வை அவன் உணர்ந்தான். இனிமேல் பற்றுக்கோடு இல்லாத கொடிபோல அவனுக்கு அவனுக்கவே இயங்கவேண்டும் போலவும், அதிலும் அந்த வேலையை பெறுவதற்கென்றால்..... அவன் அதனை நினைத்துப்பார்க்க தருதியற்றவன்போல ஒருகினுன்.

அந்த வீட்டில் உள்ள எல்லோரும் எழுந்து கொள்கின்றார்கள். நேற்று நடந்து முடிந்த சம்பவத்தின் சாயல்கள் அவர்கள் முகக்களிலெல்லாம் பளிச்சிடுகின்றன அழுது வீங்கிப்போய் உள்ள கண் இமைகள் அவர்களுடைய ஆத்மார்த்தமான உறவுப் பரிமாணங்களை கோடுகிழித்துக் காட்டுவதுபோல் உள்ளது. முன்வாசலில் தற்காவிகமாகப் போடப்பட்டுள்ள பந்தல் அந்த நிகழ்வின் பிரசவத்தைக் குத்திக்காட்டுவதுபோல் அமைந்து கிடக்கின்றது. இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் அந்தப் பத்தல் இருந்த இடமே தெரியாமல்லபோய்விடும். அந்தப் பந்தலினுள் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களிடமிருந்துகொண்டுவரப்பட்ட பல கதிரைகள் விரைவிக் கிடக்கின்றன..... ஏரிந்து முடிந்த சாம்பிராவிக் குச்சிகளும், அதன் சாம்பல் துணிக்கைகளும், அங்கே ஒரு ஓரத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படியாய் எல்லாமே தற்காலிக நிகழ்வுகளைப் போல அந்தச் சம்பவமும் நடந்துமுடிந்த கதியை நினைக்கும் போது அவனுக்கு நெஞ்சு அடைத்துக்கொண்டு வந்தது. அவனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. அவன் திரும்பவும் அந்த அறைக்குள் வந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

அவருடைய கணவுகள் நிறைவேற்றுவதற்கிடையில் அந்த நிகழ்வு பிரசவிக்க வேண்டுமா.....? எனத் தனக்குள்ளேயே முன்னுழுத்துக்கொண்டான். அவன் அமர்ந்துள்ள கதிரையின் முன்னால் சுவர் ஓரமாக நகர்த் தப்பட்டிருக்கும் அந்தக்கட்டிலைக்கர்ந்து நோக்கினுன். சோகத்துன் சாயலைத் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் அந்தக்கட்டிலை வெறுமையைச் சுகித்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு கீறலால் வேதனைகள்டான் அவன் உள்ளம் அந்த வெறுமையில் இழையோடிக் கொண்டிருக்கும் துயரச் சம்பவத்தை நினைத்துபோது, உணர்வுகள் உறைந்து விடும் போல ஒரு பிரமை அவனுள்ளியாபித்தது. “தனது மனதில் கனத்துக்கொண்டிருக்கும் துன்பச் சுமையை அழித்து விடுவதற்கான காரணிகள் அற்றுப்போய்விட்டனவா...? எனத்திரும்பவும் தனக்குள்ளேயே முன்னுழுத்துக்கொண்டான். அதனை மற்று விடுவதற்கு அல்லது அழித்து விடுவதற்கு அந்தச் சம்பவம் ஒரு தற்காவிகமானதாய் அமைந்திருந்தால் ஏதாவது ஒரு உதவியை நாடி முயற்சித்துப் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால், அந்தக் கட்டிலோடு தனது வாழ்க்கையை ஒன்றினைத்துக்கொண்ட அந்த நாட்களை..... அந்தச் சம்பவத்தை... அந்த நினைவுகளை ஒரு நொடிப் பொழுதிலேயே மற்று விடவேண்டும் என்றார்ப்போன்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி உள்ளதை நினைத்துபோதுதான் உள்ளம் விம்மி வெடித்து விடும் போல ஒரு நினைவு அவனுள்ளட்கொண்டது. ஆனால், இவற்றை மீறிய நினைப்பாட்டில்.....

தன்வாழ்வின்கூங்களை இழந்துதன்பிள்ளைகளுக்காக உழைத்து உழைத்து ஒடாயிப்போன அந்த உருவத்தின் நிலை சில கணங்கள் நினைவு கொண்டான். அந்த ஒல்லியான உருவத்தின் எண்ணங்கள்... ஆசைகள்... அபிலாஷைகள் எல்லாமே அவனுக்கு கிடைக்கப்போகின்ற தொழில் முறையை ஒன்றில் தான் தங்கியிருந்தது என்பதை நினைவு கொண்டபோது, இதயம் கனத்துக்கொண்டு வருவதுபோல ஒருபிரமை அவனுக்குள் சுழி கொண்டது.

“மகன் ஒரு தரம் எம். பி. யிட்டபோயிட்டு வாங்களன்...” என்று அவனிடத்தில் அவர் வேண்டிக்கொள்ள (மீபக்கம் பார்க்கவும்)

(ம் பக்கத் தொடர்)

ஞம் தேடல்கள் நிறைந்த வார்த்தைகளில் ஒளிந்து கிடக்கும் எதிர்பார்ப்புக்களை இனிமேல் கேட்கவே முடியாதா? “மகன் நானும் வாறன் நீயும் என்னே டவா... ரெண்டு பேருமாகப் போய் ஒருதரம் எம். பி. யிட்ட கதச்சிப் பாப் பமே என்ன செய்யிற மகன்... நம்மிட நெல் அப்படிப்பட்டதாய் இருக்கே... எல்லாமே எம். பி. யிட கைக்குள்ள தானே இரிக்கே...” என்று அவர் வெண்டிக்கொள்ளும் முதிர்ந்த வார்த்தையின் களிலை இனி மேல் கேட்கவே முடியாதா...?

அவனெதிரில் வெறுமையுடன் காட்சியின்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தக் கட்டிலை திரும் பவும் பார்த்துக்கொண்டான் கட்டிலின் பின் புறமாகவள்ள சுவரில் கொழுவப்பட்டிருக்கும் புகைப்படத்தில் கண்கள் குத்திட்டு நின்றன. சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு அந்தப் புகைப்படம் பிடிக்கப்பட்டதாக அவர் அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வார். அவரும் தாயுமாக இணைந்து எடுத்துக் கொண்ட அந்தப் புகைப்படம் வாழ்க்கையின் சாரத்தை படம் போட்டுக் காட்டுவது போல அவனுக்குத் தெரிந்தது.

தனது வாழ்வில் ஒன்றியைந்து இன்பதுண்பங்களைப் பகிர்ந்து கொண்ட அவனுடைய தாய் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நிலையில் ‘இத்தா’ என்ற மதச்சடங்கை அனுஸ்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன் விருந்தையில் பலர் வந்து குத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் சடங்கின் சம்பிரதாயங்கள் இன்னும் சில நாட்கள் நீண்டுகொண்டே இருக்கும் ஊரில் இல்லாதவர்களும், உடனே வரமுடியாதவர்களும் தங்கள் சம்பிரதாய மனோநிலையை நிறைத்துக்கொள்வதற்காக வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அவருடைய நல்ல தன்மைகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துரைத்து அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வது அவனுக்கு துவியமாக்க கேட்டது, வருபவர்களை உபசரிப்பதற்கென்றே வழங்கப்பட்ட ‘நெல்லிக்கிறல்’ குளிர்பானம் அந்த அறையை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கின்றது. இன்னும் யார் யாரோவெல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தவர்களில் இரண்டுபேர் வெளியேறிக் கொண்டிருப்பதும் தெரிவின்றது. காலை சாப்பாட்டிற்காக

சொந்தக்காரர் ஒருவர் வீட்டிலிருந்து பெட்டி நிறைந்து ‘இடியப்பங்கள்’ வந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு அந்த சம்பவத்தில் தொக்கி நிற்கும் சடங்கின் சம்பிரதாயங்கள் நீண்டு கொண்டே போகும். இந்தச் சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் அவன் உள்ளத்தில் புகுந்துள்ளதுயரத்தை அழித்து விடும் சக்தி படைத்தலைவா...? ஏதோ ஒருபொருளை எடுப்பதற்காக பக்கத்து அறைக்குள் சென்றபோது, அந்தச் சம்பவத்தை அறிந்து சடங்கில் வெந்துகொள்வதற்காக வந்திருந்த பெண்ணெலூருத்தி ‘தம் பிக்கு ஒரு வேலைகிடைச்சிடனும் என்பதற்காக அவரும் நல்லா பிராயத்தனம் பட்டாரு... அந்த நல்ல காரியத்தகாண்கிற பாக்கியத்து அல்லா அவருக்குகொடுத்து வைக்கல்ல... எல்லாம் நல்லத்துக்குத்தான்’ எனக்கூறிய இந்த வார்த்தைகள் அவன் கிந்தனையில் ஊன்றி நின்றன.

அவருடைய ஆசைகள்... அபிவாலைகள்..... என்னங்கள் எல்லாமே அவன் பெறுகின்ற உத்தியோகம் ஒன்றில்தானே தங்கி நின்றது. அந்த உத்தியோகம் ஒன்றிற்காக அவர் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் அத்தனையும் செய்து பார்த்தார். தன்னால் இயன்றவரை அந்தக்காரியத்தை முடித்துவிடவேண்டுமென்று முனைந்து நின்றார். ஆனால் அந்தச் சம்பவம் அந்த நிகழ்வுநடக்கும்வரை அது கைகூடாமலேயே போய்விட்டதுஎன்பதை நினைத்தபோது தான் அவனுது விழிகளில் நீர்த்திவைகள் முட்டி நின்றன.

சம்பவத்தை அறிந்து கொண்ட அயல் கிராமத்து நண்பர்கள் சிலரும் வீட்டிற்கு வந்தார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து சில நிமிடங்களை குத்தத்திருந்தும், சில நிமிடங்களை மெளன் அந்தக்களி செலுத்துவதுமாக இருந்துவிட்டு அவர்களை வழியனுப்பி வைத்தான். வந்தவர்களில் ஒருவர் அவருக்கு வேண்டியவராவர், அவனை சந்திக்க வருகின்ற போதெல்லாம் அவரோடும் சில நிமிடங்கள் குத்தத்திருந்துவிட்டு போவது அவன் வழக்கம். அவர் அந்தவேளைகளை லெல்லாம், அவனுடைய உத்தியோக விடயமாகவும், அவனுடைய எதிர்கால வாழ்க்கை உயர்வுகள் பற்றியெல்லாம் நண்பர்களுடன் குத்தத்து, அவனுக்காக அனுதாபப்பட்டுக் கொள்வார். அந்த நாட்கள்... அந்த நினைவுகள்...

அந்த வார்த்தைகள் எல்லாமே ஒரு பிரயைபோல... நிஜமற்ற வாழ்க்கை போல அவனுக்குள் ஒரு தோற்றுத்தை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது.

நிறைந்தவாழ்க்கையில் நிம்மதியை தேடியலைகின்ற மனி தகட்டங்களின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொள்ளவேமுடியாதவராக அவரும் முனைந்து நின்ற முனைவுகள் சாரமற்றதாகப் போய்விட்டது என்பதை நினைத்துப் பார்த்தான் வேதனை மிகுந்தது.

திரும்பவும் உள்ளறைக்குள் வந்து அமர்ந்து கொண்டான். தன்னெதிரில் வெறுமையுடன் காட்சியளித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தக் கட்டிலை மீண்டும் ஒரு முறை பார்த்துக்கொண்டான்.

சில தினங்களுக்கு முன்பு சுகலீனம் காரணமாக அவரை ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதித்துவிட்டு அடுத்தநாள் பார்க்கச் சென்றுன். குடும்பத்தவர்கள் அவரைச் சூழி நின்று சுகம் விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் களோடு ஒருவனுக் கொண்டு நின்ற நின்ற தேவையாவைற்றி கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். இவருடைய கட்டிலின் அருகாக ஒன்றிற்கால் கொடுத்துக்கொண்டு சிறிய மேசையில் தெய்வை வெற்றி கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். இவருடைய கட்டிலின் அருகாக ஒன்றிற்கால் கொடுத்துக்கொண்டு சிறிய மேசையில், தெய்வை வெற்றி இளநீர், குளுக்கோஸ் வக்ஸ்பிரே எல்லாம் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவன் குளுக்கோஸ் மாவை எடுத்து கரைத்துக் கொடுக்க முனைந்தபோது அதை வேண்டாம் என மறுத்துவிட்டு ‘எம்பிக்கிட்டபோனீயா? என்ன சொல்லுருரு...’ அவனிடத்தில் கேட்டார்.

‘ஓம்’ என்று தலையை அசைத்து விட்டு மேலும் குதையைத் தொடரவிடாமல் இடை நிறுத்தினான். தான் சுகலீனமுற்றிறுக்கும் இந்த வேலையிலும் சூடு சுவருடைய ஆத்மார்த்தமான சிந்தனையின் வெளிப்பாடுகளை எண்ணி சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டபோது, அதனால் இழைந்திருந்ததை எண்ணிப் பார்த்து தேனு...? ‘அவர் சுகமடைந்து வீட்டிற்கு வருவார் என்று தானே எண்ணியிருந்து தேனு...’ என மனதுக்குள் முனுமுனுதுக்கொண்டான்.

அவருடைய தேடல்கள் நிறைந்த எண்ணங்கள் கருத்தற்றுவிட்டது எண்டும் பக்கம் பார்க்கவும்.

(மே பக்கத் தோடர்)

நினைக்க அவன் மனம் சொல்லினாலே. எல்லாமே ஒரு கணப்பொழுது அழிந்து விட்ட சித்திரம்போல... ‘மனவாழிக்கை முடியுமுன்பே வருவதற்குப் பெயர் மரணம்... அது ஏக்கணமும் வந்துவிட வாம்காத்திருக்குதேவையில்லை...’ என்ற கவிஞரின் பாடல் ஒன்று நினைவில் வந்தது. அது நடந்துமுடிந்த சம்பவம் தான் இனிமேல் யோசிப்பதற்கு என்ன உண்டு என்று திருப்திப்பட்டுக் கொள்வதற்கு அது சாதாரண சம்பவமா...?

தன்னைப் படிப்பித்த பனிரெண்டு வருடங்களும், கல்லூரியை விட்டு விலகிய பத்து வருடங்களிலும் தனக்காக எத்தனையோ ரூபாய்களைசெலவு செய்து விட்ட அந்த உத்தமருக்காக ஒரு சத

மும் உழைத்துப்போட முடியாமல் போய்விட்டதே என்பதை என்னையீடு போது, மனம் கணத்துக்கொண்டு வந்தது இந்த சமுதாயம் அளித்துவிட்டதன்டேயை அனுபவிக்குப் பிறக்கும் போல அவனுக்கு அந்த உலகம் அமைந்து கிடந்தது. அவருடைய வாழ்வுமுடிவதற்கிடையில் ஒரு தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டதே என்று நினைத்து வேதனைப் பட்டுக்கொண்டான்.

அவனுக்காகவே, அந்தக் குடும்பத்துக்காகவே அற்பனித்த ஓர் உயிர் அவனை, அவர்களையெல்லாம்விட்டுப்பிரி ந்துவிட்டதே, என்ற கொடுமையை நினைத்தபோது உள்ளம் நெகிழ்ந்து விக்கிவக்கி அழுதான். இந்த உலகம் பிர

மைபிடித்த ‘பிசாக’ களின் உறைவிடம் போல அவனுக்குத் தெரிந்தது. எதிர்பார்ப்புகள், ஏக்கங்கள், அவலங்கள், அகிரமங்கள் எல்லாமே நிறைந்து விட்ட அருசையின் யதார்த்தத்தை புரிந்த அவன் அந்தக் கட்டிலே நிமிர்த்து பார்த்தான் அது வெறுமையை தன்வயப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. விழிகளில் நீர்த்துளிகள் விளைந்து, விளைந்து கண்ணங்களில் கோடுகளாக்கிக் கொண்டிருந்தன.....

‘இனிமேல் அவரைக்காணவே முடியாதா.....?’

* * * * *

சிரித்திரன்

இலங்கையில் தனித் துவத்துடன் துவங்கிக் கொண்டிருக்கும் இங்கிதமான நகைச்சுவை ஏடு

சிரித்திரன்

சிரிப்போடு சிந்தனையையும் வரிக்கு வரி வரி வழங்கிக் கொண்டிருப்பவன்

சிரித்திரன்

சிரித்திரன் கலை இலக்கிய மாத திதழ். ஆண்டுச் சந்தா செலுத்தி அதன் வளர்சியில் பங்குகொள்ள விரும்பும் அன்பு வாசகர் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்: சிரித்திரன்
சி. சிவஞானசுந்தரம்
559, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

* * * * *

மாலா ஜூவலர்ஸ்

நாலா புறமிருங்தும்
நாடிவரும் வாடிக்கையாளர்களை
மாலா நகை மாளிகையினர்
இப்புனித புத்தாண்டில்
இதயக் கணிவுடன் வரவேற்கின்றனர்!

Visit

067-2519 / 2101

MALA JEWELLERS

Select as you like
OUR

JEWELLERY HOUSE

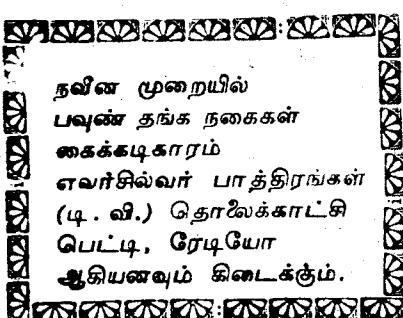
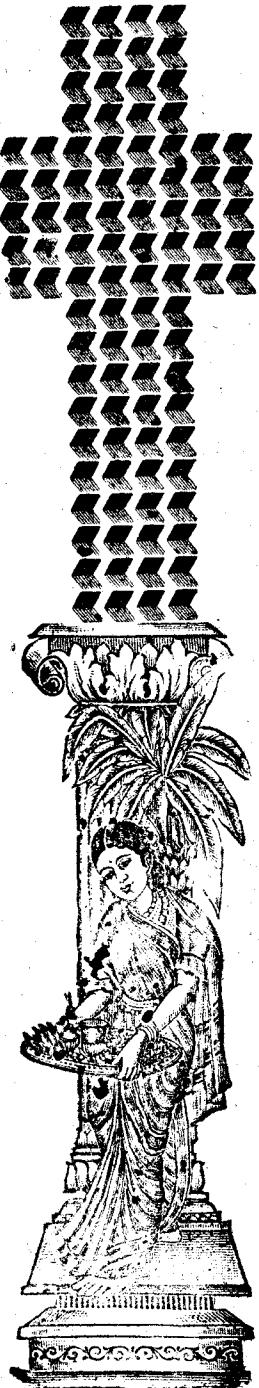
Orders neatly done and promptly executed
Gem, Jewellers, Eversilvers' Watches, T. V. & Radios
OUR GUARANTEE YOUR PROTECTION

MALA JEWELLERS

No. 212, Main Street, - KALMUNAI.

மாலா ஜூவலர்ஸ் 212, கெலின் லீட்ய,
கல்முனைகிளி.

கெலின் - சுவர்ணங்கள் - அந்திரலோஸ் - தார் கிள்வர காண்சி
ரூபாங்கிளி கூ. ஒவன் வீட்டு கூடு.

மாலா
ஜூவலர்ஸ்
இல. 212, பிரதான வீதி, கல்முனை.

சினா ஸ்தாபனங்கள்:-
மாலா ஜூவலர்ஸ்
416, பிரதான வீதி,
பாண்டிருப்பு, - கல்முனை.
மாலா ஜூவலர்ஸ்
பிரதான வீதி,
அக்கரைப்பற்று.

கண்ணன் ஏன் துஞ்சினே?

கண்ணதாசன் நீணவாக

கூடா ரதிக்குப் பின்புதமிழுப் பாட்டுலகை
 புதுவையிலோர் பாவேந்தன் காத்துநின்றுன்!
 புரட்சியவன் பாட்டினிலே இருந்ததாலே
 புதியதொரு சமுதாயம் தோன்றக் கண்டோம்!
 புரட்சிக்கவி போன்பின்பு ‘யாரே’ என்று
 பாவுலகோர் பதைப்பதைத்து நின்றபோது
 பேரறிஞர் பாசறையில் கண்ணதாசன்
 பாதொடுத்துப் புறப்பட்டான் ‘நரனே’யென்று!

திரையரங்குப் பாடல்களால் மக்கள் நெஞ்சில்
 தனியான ஓரிடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான்!
 திரைவானில் முழுநிலவாய் மிளிர்ந்து நின்றுன்!
 தரமான கவிவிகள் இசையில் தந்தான்!
 பெருங்கவிதான் என்பதற்கு ‘மாங்கனி’யைத்தந்து
 பாவலர்கள் வியந்திடவே செய்தான் கண்மர்!
 குறுங்கதைதான் மாங்கனியாள் கடையென்றாலும்
 காவியத்தைப் புழூதார் யாரேயள்ளார்?

‘அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்’ பலபாகம் தந்தான்!
 அறிவிலிகள் அகக்கண்கள் திறக்கும் வகைசெய்தான்!
 ‘சேரமான் காதவியை’ நாம் காண வைத்தான்!
 சித்தாந்தச் சிற்றுரைகள் பலநாறு தந்தான்!
 அரியபிற மொழிக்கவிதை தமிழுக்குத் தந்தான்!
 அருமையென வியந்திடவே ‘பொன்மழை’ தந்தான்!
 பரந்தாமன் கிடைத்தனே தம்மொழியில் தந்தான்!
 முத்தமிழே குழுமுச்சாய் புலமை வழி நின்றுன்!

கவியரசன் என்றுபுகழ் கொண்டான் நாட்டில்
 கவிதைகளை சரம்சரமாய்த் தொடுத்து விட்டான்
 பாமலர்கள் பாராட்டும் கற்பனைகள் செய்தான்!
 போதையிலும் உமர்போல் ‘புதுப்பாடல்’ தந்தான்
 புவையர்கள் ஆசையிலும் ‘தத்துவங்கள்’ சொன்னான்!
 பட்டினத்தார் போல் சொல்லில் ‘வேதாந்தி’ யானான்!
 சாவதற்குள் தமிழெடுத்து ‘சிக்காகோ’ போனான்!
 செந்தமிழின் தேவைதனை சிற்தொயாய்ப் பெய்தான்!

ஜீவநதி வற்றியதோ குரைகடலும் அடங்கியதோ
 மாமழையும் ஓய்ந்ததுவோ பூங்காற்று நின்றதுவோ
 சாவே! நீவந்து கவியரசைக் கவர்ந்தாயே?
 செந்தமிழே! நீசேய்த பாவந்தான் என்னிடயே?
 கூவித்திரிந்த குயில்போல வாழ்ந்திருந்தான்!
 கொத்துமலர்போல பூத்துக் கொலுவிருந்தான்!
 பாவிகாலனவன் ‘சிக்காகோ’ வரைசென்ற
 பாவரசைக் கொண்டோட கண்ணன் ஏன் துஞ்சினே?

— கல்முனை மனீக்கவிராயர் —

தர்க்கீகம்

“இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களாகிய ஈழவரின் இன்னேநன் இடர் பாடுகள் மத்தியில், அவர்கள் தம்விமோசனத்திற்கான உந்து தலைக்கருத்தியல் ரீதியில் பற்றவைத்து, அந்தப்பற்றுதலால் எழுகின்ற மக்கள்சக்தியைப்புரட்சிப்

போராட்டத்தின் மூலம் சமூக மாற்றத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் தலையாய் கடமையினடிப்படையில் தன் பணி யைச்செய்து வருகிறது”

தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய முகவரி: ஆசிரியர், “தர்க்கீகம்” த. பெ. என். 103, யாழ்ப்பாணம்.

புதுவழி! புரட்சி நடை! புயல் வேகம்!

மாத இதழாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

தர்க்கீகம்

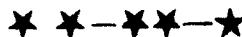
மக்கள் பூமி

மலர்ந்திடவைப்போம்

(ஆஸ்ரயம்பதி - ஆ. தங்கராசா)

பொ

யமையர் நெஞ்சைப் புதைகுழிக் கனுப்பி
புதுமையை மண்ணில் விதைத்திட வைப்போம்!
தாய்மையை உலகில் புகுத்திட வைத்த
தாயவர் உணர்வை நினைந்திட வைப்போம்!

வஞ்சகர் கள்வர் கலர்ப்பட நாசர்
வளிதையர் கணிவைப் பறித்திடும் கயவர்
பஞ்சமா பாதகத் சொடுமையின் முதல்வர்
பொடி பொடியாகப் போயிட வைப்போம்!

அரசியல் வெறியைத் தூண்டியே நாட்டில்
அக்கிரமங்கள் செய்திடும்போக்கை மாற்றிடவைப்போம்
முரசுகள் முழங்க முத்தமிழ் துலங்க
முன்னணி உலகைக் கண்டிட வைப்போம்!

மந்திரம் தந்திரம் குனியம் காட்டி
மக்கள் பூமியை மயான் மாக்கி
எந்திர வாழ்வில் உரிமை பறிக்கும்
எழுமைகள் திருந்த வழிவகை செய்வோம்!

வறுமையைக் கூட்டி வாழ்வைக் கெடுத்து
வளப்ப மில்லா நிலையை வைட்டி
தறுதலை புரியும் சமூகப் பேயர்,
தடத்த வெனவே சரியவைப்போம்!

நிழல் சினிமாவாம் பெட்டிகள் எங்கும்
நிதிய நடனம் செய்வதை ஒழிப்போம்!
விழல் தனம் நிறைந்த வேங்கையர் கூட்டம்
மடமட வெனவே முறித்து ஏறிவோம்!

பூத்திடும் மூல்லை உணர்வினைக் கண்டு
புலர்ந்திடும் செந்தெல் நிறைவினைப் பெருக்கி
புத்தம் புதிய மாளிகை செய்வோம்!
மங்கள் பூமி மலர்ந்திட வைப்போம்!

இன்பம் பொங்கும் புத்தாண்டில்

எங்கள் இனிய நல்வாழ்த்துக்கள்!

கல்மீனாயில் புதுப்புது டிசைன் களில் நகைகள் உற்பத்தி செய்பவர்கள்

சொர்ணம்

நகை மாளிகை

SORNAM JEWELLERY

MANUFACTURERS OF:-

MODERN JEWELLERIES

22ct. Jewellery Made For Orders

214, Main Street,
KALMUNAI.

கண்ணலி தூவலை

214, பூதாந வீடிய, - கல்லூரை.

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்

22 காட் தங்கத்தில்

உத்தரவாத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்

இல. 214, பிரதான வீதி - கல்மீன.

அக்கினிப் பிளம்புகள்

எழுபத்தேழு கடைசி என்று நினைவிருக்கிறது. கணக்கிங்கம் விமான நிலையத்தில் வைத்துக்கூறியது. அதை விட நினைவிருக்கிறது.

"மச்சான் நான் இந்த நாட்டை விட்டுப் பறந்துபோனாலும் என்ற மனம் நாளைக்கும் அவதிப்படப்போகிற உங்களிலைதான் பதிஞ்சிருக்கும். இன்னைக்கு இப்படி இனி இனி வரப்போகிற காலம்..... பயமா இருக்குதாா"

அவன் பறந்துவிட்டான்.

எழுபத்தேழு இனக்கலவரத்தின் போது நானும் கணக்கிங்கமும் பெயர்வாயில் நுழைய சிரமப்படும் சிங்கள ஊரில் 'கவர்மண்ட் சேவன்ற்' ஆக இருந்தோம். ஊருக்கு ஊர் "தமிழ்நாய்கள்" தேடி வெட்டப்பட பிழையிழையாகத் தேவாரம் பாடியபடி கோப்பித்தோட்டத்தில் ஒளித்திருந்து உயிர்பிழைத்தவர்கள் நாங்கள்.

அன்றைக்குப்பயந்தபயம் கணக்கிங்கம் 'சொந்த' நாடே வேண்டாம் என்று பறந்துவிட்டான்.

கணக்கிங்கம் கோழை என்ற நினைப்பிலேயே என்னை வீரபுருஷங்களை ஒரு திருப்பதி. நான் மீண்டும் பெயர்வாயில் நுழைய சிரமப்படும் ஊருக்கே போய் விட்டேன் அதற்குப் பிறகு?

எண்பத்தொன்று சங்காரம் வரை எத்தனை? எத்தனை? கணக்கிங்கம் கூறியது காதுக்குள்ளேயே நிற்கிறது. ●●

புஷ்பமாலிகா சிறுவர் பாடசாலையில் பரிசளிப்புவிழா. கள்ளங்கப்படமில்லாத சிறுவர்கள் மண்டபம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அதிபருக்கு ஏதோ ஆகவேண்டும் பெரிய புள்ளியும் கூட அதனால்லவோ ஜனதிபதி பிரதம விருந்தினர்.

அவர் பரிசளித்துப் பேசினார்.

"தமிழர்கள் தனிநாடு கெட்கிறார்கள். கடைசி கிள்ளங்கள் இந்த மன்ற

யீலே இருக்கும்வரை அத்த ஆசை நிறைவேற விடமாட்டான். நாங்கள் எங்கே காலிக்கடவிலா போய்விழுவது?

அதிபர் கைதட்டுகிறார் அதைக் கண்டு ஆசிரியர்கள் சின்னஞ்சிறு சுகளின் கரகோஷத்தால் மண்டபமே நிறைகிறது. ●●

ஐயனார் கோயில் திருவிழாவுக்கு ஊருக்கு வந்தவன் யாழிப்பாணச் சுடுகாட்டில் ஒரு சுற்று.....

என்னதான் அழிஞ்சு குலைஞ்சே போனாலும் எங்கட ஆட்களினர் திருவிழாச் சண்ணதம்) எனக்குந்தான் அதனால் தான் இந்த வரவு.

எரிந்துகிடக்கும் யாழிப்பாண நூல் நிலையம் சந்தை... சத்திரம..... கனக விங்கம் சொல்லிவிட்டுப் போனது என்னவு உண்மை. "மச்சான் இனி வர வர நிலைமை கோசமாகும்..... மூட்டு யுவர்களே எதிர்பாராத அளவுக்கு அவங்களாலையே அடக்கமுடியாத அளவுக்கு நிலைமை வரும்"

ஐயனார் கோயிலில் ஒரே பக்த வெள்ளம். வயிறு நிறைந்தவர்களின் ஏப்பங்கள் கடவுளை எட்டி நிற்க..... எரியும் என்ன வயிறு? அன்னதான மடத்துக்கு வருகிறேன். அதனை மொய்க்கும் எரிமலை வயிறுகள்... சிறிக்கனும் பெரிசுகளாக.....

"சொல்லிப் போட்டம் முதலை சின்னப்பெடியள்தான் வரவேணும்" குரலிலேயே அன்னதானசபைத் தலைவர் என்பதை அடையாளம் காட்டி ஒரு வர் கதவுதிரக்கிறார்.

பந்தி முடிந்தது. நிறையச் சிறுவர்கள் சாப்பிட்டு முடிந்து நடக்கிறார்கள். வரிசை தப்பாமல் என்ன அழகா நடக்குதுங்கள்." மெய்மறங்கிறார் கலைவர்.

"பிள்ளையள் எண்டால் இப்படித்தான் கட்டுப்பாடாக இருக்கவேணும். வரிசை தப்பாமல் என்ன அழகா நடக்குதுங்கள்." மெய்மறங்கிறார் கலைவர்.

— ஓவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்

சிறுக்கதை

நானும் ஒரு கணம் கண்ணேழுடி...

அனிவசுத்து வரும் இந்தப் படையே நாளை... இவர்களின் நாளை... கணக்கிங்கம் கூறிப்போன நாள்கு ஆண்டுகளிலே இப்படி ஒரு மாற்றம் என்றால் இவர்கள் ஆளாகிவரும் இன்னும் ஒரு பத்து ஆண்டுகளில்.....? ●●

வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ஒரு நாடகம். கட்டுப்பெற்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் நடித்தார்கள் கதை இதுதான் முதலாளிகளுடன் சமரசம் பேசும் தொழிலாளர் தலைவன்... முதலாளிகளுடன் சங்கமமாகி தொழிலாளர்களை மறந்து விடுகிறன். மேடையிலேயே ஒரு மேடை மேலே முதலாளிகள் கீழே தொழிலாளர்கள். முதலாளிகளுடன் சரி தின்று கதைக்க ஏற்பாடு தலைவனை தூக்கிவிடுகின்றன என்ற பொழுதிலாளிகள். அவன் போயே ஒருக்கின்றன.

வார்த்தைகள் குறைவு. நவீன உத்திகள் புதிய பரிமாணங்கள்.

முன்னால் இருந்த ஒரு அதிபருக்கு விஷயம் பிடிப்பவில்லை. நரைத்த தலையைச் சொறிகிறார். "என்னடா சவும் ஒண்டும் விளங்கவில்லை" வாய் விட்டும் விட்டார்.

பக்கத்தில் மகன் பள்ளிக்கூடமான வன். பட்டென்று கூறிவிட்டான்.

"இதுகூட விளங்கவில்லையாப்பா... தமிழ்நாடு நிலமையை எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். நாங்க தலைவர்கள் என்று சிலரைத் தூக்கிவிட அவையள் நம்மனை நடுத்தரவிலை விட்டுப்போட்டு..."

அதிபர் முகத்தில் அசுடு வழிகிறது. மகன் நாடகத்தில் தனது பார்வை பதித்து.....

இவர்கள் நிமிரும் போது... ●●

காவுலார் துறைமுகத்திலிருந்து பின்பிடித் தொழிலுக்குக்கூட வாயக்

(11ம் பக்கத் தொடர்)

கற்ற இயந்திரப்படகு வயிறு நிறைய சன்னதை தினித்துக்கொண்டு கடல் கிழிக்கிறது. மதிப்பான உபசரணையுடன் பாராநுமன்ற உறுப்பினர் இருக்கிறார். அவரைச் சுற்றி ஆலவட்டம் பிடித்தபடி அடியார் கூட்டம் தேர்தல் பிரசாரம் என்று குட்டைகுழப்பி மீன் பிடிக்க ஒரு தீவுக்கு போகிறார்கள்.

கடல் நீர் ஏற்றப்பட்டு பிரயாணி களை குளிப்பாட்டுகிறது. படகுபேயாட்டம் ஆடுகிறது. இத்தனைக்குள்ளாம் “எடுகாசை” என்று அதட்டல் தனி ஒரு முதலாளியின் படகு அது..... வசதிகள் நிறைந்த அரசாங்கப்படகு சேவையில் இருந்தது. அதை நிறுத்த பலபாடுபட்டவர் எம். பி. “முதலாளிகள் பிழைக்க வேணுமாம்”

எம். பி. வேறு தமிழினத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்..... எப்படி.....? “இவையள் ஏன் வருகினம்.....?” என்முன்னால் இந்த பையன் அமுத்தமாகக் கேட்கிறார்கள்.

“வோட்டுக் கேட்கத்தான்...”.

அவன் சிரிக்கிறான்,

“ஏன் உமக்குத் தமிழ் ஈழம் வேணுமோ?” நான் ஆழம்பார்க்கிறேன்

அவன் இலும் பலமாகச் சிரிக்கிறான்.

“தமிழ் ஈழம் வோட்டுப்போட்டு கிடைக்கிறதில்லை. அதிலையும் இவங்களாலே கிடைக்காது என்கிறது சர்வநிச்சயம். கிடைச்சால் இவங்களுக்கு இடமில்லை. இவங்கள் இருக்கிறதானால் தேவையும் இல்லை...” அவன் உணர்கிசுவத்தைக்கொண்டே போன்று

“என்ன சொல்லிறீர்”

“முழுசா அதிகாரம் கிடைக்காமலே இவங்கள் பண்ணுவிற அடாவடித் தனம்... அட்டகாசம் மக்களாலே தாங்கமுடியயில்லை..... அதுவும் கைமாறி னால்.....”

அவன் சிலநிமிடம் மௌனமாக இருந்துவிட்டு உறுதியாகக் கூறினான். “அரசியல் அதிகாரம் மக்களினரைக்கு வரவேணும்..... மக்கள் என்டால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்... உழைக்கிற மக்கள்.....”

“இவங்கள்”

“மக்களிலை சேர்த்தி இல்லை.” அவன் இளையவன். அருவருப்புடனும் குருத்துடனும் வெறித்துப் பார்க்கிறான் ●●

ஓ..... அந்த அக்கினிப் பிழம்புகள் எல்லாம் வெடித்துச் சிதறும்போது அந்தத் திக்குளிப்பில் நாடு புனிதமுறை என்ன.....?

கண்ணிறைந்த மனைகள்

ஓ தோ.....
தோ.....
தோ.....

கண்ணிறைந்த மனைகள் எங்கும்

கண்ணிறைந்த மனைகள்

கண்ணிறைந்த வெண்மனைகள் கடற்கரையில்

குந்திக் கொண்டிருக்கின்றேன்

அதோ

மெல்ல மெல்ல

நகர்ந்து

மறைந்து கொண்டிருக்கும்

கடல்

அட்டே
கடலையே காணவில்லை!

எங்கும்
கண்ணிறைந்த வெண்மனைகள்

தீவுகள் இல்லை; பிரிவுகள் இல்லை
எல்லைகள் இல்லை
எங்கும் போகலாம்
காவல்கள் இல்லை; வீசாக்களும் இல்லை
கடவுச் சிட்டுகள் தேவையே இல்லை
கண்கொண்டதூரம் கால்கொண்டு போகலாம்
காட்சிகள் ஆயிரம் பார்த்து மகிழலாம்.

— எச்எம்பாறுக —

நீலாவணன் நினைவுகள்

— மு. சடாட்சரம்

அழக் கடலும்

அழகு வயல்வெளியும்
வாழுத் துணைபுரியும்
வற்றுக் கிழக்கிலங்கை எங்கும்
கவிதை இயல்பாக ஊற்றெடுக்கும்!

எங்கள் தமிழுலகம் ஏற்றம் அடைய
பெரியநீலாவணை பெற்ற கவிஞர்
மரணத்தை வெல்லும்
மகிழ்ச்சிக் கவியிசைத்தோன்!
கோலக் கவிமஸையால்
கொள்ளையின்பம் பூக்கவைத்தோன்!
நீலாவணன் நினைவு
நீங்காதோருபோதும்!

“என்னைத் தெரியும் எனக்கு”

என்று நம்பிக்கை கொண்டு
கவித்தேன் இசைத்து
தமிழ்மொழியைச்
செம்மைப் படுத்தும் சிறப்பு
பலபுரிந்தான்!
உண்மை ‘வழி’யை உணர்ந்து
கவியிசைத்தான்

“இதுவரை உலகிடை
எவ்வளூரு புலவனும்
இசைத்திடாததுவாய்
மக்கள் சுவைத்திடாததுவாய்
புது எழில் பொனிகிற கவிபுணை வழியினை”

நினைந்து நினைந்து
மனம் நெக்குருகிப் பாவிசைத்தான்!
பாடும் இசைப்பண்ணை
பகவிரவாய் ஆராய்ந்து
நாடுதற்கு ‘யாழ்நூல்’ நமக்களித்த
வித்தகன் போல்,
பாரதிதாசன், புதுமைப்பித்தன்போல
சோராதெந் நானும்
கவைக் கவிகள் தந்திட்டை
நீலாவணன் நினைவு
நீங்காதோரு நானும்!

புத்தம் புதிய உவமை,
உருவகூக்கள்,
சத்து நிறைந்து
சலகவக்கும் தூள்ளலிசை
சொற்செட்டு, கற்பனை
சொந்தமண் வாசனை,
உண்மை அழகும் உயிர்த்துடிப்பும்
நன்மையுள்ள கோலக்கவிதைக்
குவியல் படைத்திட்ட
நீலாவணன் நினைவு நீங்காதோருபோதும்.

மக்களின் வாழ்வில் மலியும்
கொடுமைகளை அக்குவேருக்கும்
ஆவேசப் பாடல்களும்
தத்துவங்கள் கூறும்
தனித்துவப் பாரினமும்,
மட்டக்களப்பின் மரபை
கலையழகு சொட்டப் படைத்துள்ள
‘வேளாண்மை’ காவியமும்
பாவரங்கேறிப் பலரும் சுவைத்திருக்க
நாவால் இசைத்த நறுங்கவிதைத்தேற்கனும்
நீலாவணன் நினைவு
நீங்காதோருபோதும்!

கல்முனை எங்கும் கவிஞர்கள்
தோன்றுதற்கு
நல்ல முயற்சி நயமாய்ப் புறிந்ததுவும்!
சென்ற பொழுதில் சிரித்து
வரவேற்று

உண்மைகளை ஒதி,
உயர்ந்த வழி காட்டியதும்;
முந்திரிகைச் சோலை
முறைவல்செயும் நீலாவணையில்.
வெள்ளை மணலில் விருப்போடு வீற்றிருத்து
பாட்டும் கதையும் பலநாள் உரைத்துவும்
கூட்டங்கள் போட்டுக் குறை நிறைகள்
ஆய்ந்ததுவும்

‘பாடும்மீன்’ என்றகலைப்
பத்திரிகைக்காய் சைக்கிள்
ஒடிக் களைத்ததுவும்
உள்ளத்தால் ஏங்கியதும்
பாவரங்கில் எம்மையெல்லாம்
பாராட்டிப் பாட்டெழுத
நாவார வாழ்த்தி நயமாய் உரைத்தவையும்
நீலாவணன் நினைவு
நீங்காதோருபோதும்

அஸ்பர்கள், ஆதரவாளர்கள், வாடிக்கையாளர்கள் அனைவருக்கும்
எங்கள் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்

பிறவண்சன் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

ப
ற
வ
ண
ச
ன

- ★ பேக்கிங் பவுடர்
- ★ கஸ்ராட் பவுடர்
- ★ ஜெலி கிறிஸ்டல்
- ★ கோண் பிளவர்
- ★ ஜெலற்றின்
- ★ கோப்பி
- ★ அரோறுட் மா
- ★ சுஞ்சுக்கோஸ் ‘ஏ’

ப
ற
வ
ண
ச
ன

நல்ல ரகமான பூப்பொருட்கள் அத்தனையும் நகர்களின் சிறந்த
கடைகளில் விற்பனையாகிறது. இன்னும் பலதரமான
பொருட்களைப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு
மேலாக தரச்சிறப்புடன் மக்களுக்கு வழங்கி வருகிறோம்.

பிறவண்சன் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

தொலைபேசி எண் 27197
தந்தி: குறள்

80, 1/4 பிறைஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு-12

பாரதிகண்ட சமயம்

அ. க. ஆனந்தநாதன்
உதவி விரியுரையாளர்
மெய்யியற்றுறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

11-12-81 முதல் 11-12-82 வரை

வாழ்க்கையில் பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களை
அனுபவித்துப் பற்பல பொருள்கள் குறித்துப் பரவச
நிலையில் நின்று உளம் நெகிழிந்து மாடிய மகாகவி பார
தியார் எதையாவது தம்முடைய சமயம் என்று கூறியிருக்கிறாரா? ஆமாம், கூறியதுண்டு. உலக சமயங்களின் தொகுப்பாகவும், சாரமாகவும் அவரோர் உண்மையை எடுத்து விளக்கியுள்ளார். எந்த மதத்திலும் அவர் கூறிய அந்த உயர்ந்த உண்மைக்கும் உயர்ந்த நிலை இல்லை அஃதாவது,

யான் எதற்கும் அஞ்சகிலேன்?
மாண்பிடரே நீவீர்
எம்மதத்தைக் கைக் கொண்மின்!
பாடுபடல் வேண்டாம்,
ஊனுடலை வருத்தாதீர்
உணவு இயற்கை கொடுக்கும்
உங்களுக்குத் தொழில்
இங்கே அன்பு
செய்தல் கண்மர்;

கவிஞரின் ‘தெய்வப்பாடல்’ என்ற தொகுதியில் இது தொண்ணாற்றேழாவது பாடல் அன்பு செய்தல் என்ற தலைப்பிடுவதை. அன்புதான் பாரதியின் தொழில் அதுதான் அவரின் சமயமுமாகும். மேலும் அவர் தான் கண்ட சமயத்தை விளக்குகிறார்கள்,

தெய்வம் பல பல
சொல்லிப் பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடா
உய்வதனைத்திலும்
ஒன்றாய்-எங்கும்
ஒர் பொருளானது தெய்வம்.

இந்த வற்றுத் தயிர் நதிகளின் (பெளத்தம், சமணம் இந்துமதம், சிறில்ஸ்ததவம், இல்லாம்) செழுமையில் வளர்ந்த காரணத்தினால் பாரதியாரின் சமயப்

பயிர் அன்பு மயமான கவியைத்தாங்குகின்றது. ‘நீவீர் எம்மதத்தைக் கைக் கொண்மின் உங்களுக்குத் தொழி லிங்கு அன்பு செய்தல் கண்மர் “என்று துணிவுடன் அவர் உலகினரை விளக்கிறார். அவரது மதம் அன்பு மதம். அவர் கண்ட தெய்வம் வாய்மைத் தெய்வம். இவரது இக் கருத்தைச் சற்று முன்நோக்கிப் பார்ப்போமாகில் இவருக்கு முன்வந்த சமயப் பெரியோர்களை ஓல்லாம் இவரது கருத்தையே கூறிச் சென்றுள்ளனர்.

அன்பெனும் பிடியுள்
அகப்படும் மலையே
அன் பெனும் குடில்
புகும் அரசே
அன்பெனும் வலைக்குள்
படுபரம் பொருளே
அன்பெனும் கடத்துள்
அடங்கிடும் கடலே
அன்பெனும் உயிர்
ஒளிர் அறிவே
அன்புருவாய் பரசிலமே’

என்று வள்ளல்லார் அந்தத்தக்குவத்தைக் குறித்துப் பாடினார்.

“அன்பே சிவமாவதாரும் அறிவிலார்” என்றார் திருமூலர் “யீர் நிலையே அன்பின் வழியது” என்றார் தெய்வப் புலவர் திரு வள்ளுவர் “அன்புதான் இன் பண்டிரு; அன்புதான் உலக மகாக்கதி என்றார் கெளதம் புத்தர். ‘அன்பே தகழியாய், ஆரவமே நெய்யாக’ என்றார் பூதந்தாழ்வார். ‘அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை ஆனந்த மார்க்கசிந்துருக’ என்கிறது மனிவாசகம்.

பற்பல நூல்களைப்
பழுதரப்படித்தும்
பண்டிதராய் யாரும் ஆனதில்லை
அன்பெதும் இடசரம்
அறிந்துவிட்டால்
அவனியில் பண்டிதர்
ஆகலாமோ”

என்று தமது சித்தாந்தங்களின் முடிவைக் கூறினார் பக்கிரி கபீர்.

“இந்தப் புவிதனில் வாழும் மரங்களும் இன்ப நறு மலர் பூஞ்செடிக் கூட்டமும் அந்த மரங்களைச் சூழ்ந்த கொடிகளும் ஒள்டத மூலிகை பூண்டு புல் யாவையும் எந்தத் தொழில் செய்து வாழ்வன வோ?

ஓரளவிற்கு மகா கவிதா கூரின் கருத்துக்களை இவர் பிரதி பலிக்கிறார்.

பாரதியார் உண்மையாகக் கடவுள் எங்கே என்றும் கேள்வியை எழுப்பி, அதற்குத் தானே பின்வருமாறு விடையளிக்கிறார்.

உண்மையின் பேர்
தெய்வ மென்போம் அன்றி
ஒத்திடுந் தெய்வங்கள்
பொய்யெனக் கண்டோம்.

என்று தமது முடிவைக் கூறுகின்றார். அது மட்டு மல்ல மேலும் இதுபற்றி அவர் விளக்குகையில்

தெய்வம் யாவும்
உணர்ந்திடுந் தெய்வம்
தீமை காட்டி
விலக்கிடும் தெய்வம்
உய்வ மென்ற
கருத்துடையோர்கள்
உயிரினுக் குயிராகிய தெய்வம்
செய்வமென்றெலூரு செய்கை
யெடுப் போர்
செம்மை நாடிப்
பணிந்திடு தெய்வம்
கவினார் தெய்வம் கடவுளர்
தெய்வம்

அத்தைத்துன் எல்லைப் புள்ளி அதை வழி பட விரும்பினால் “வாழு அஃது எவிதன்று கண்டோ” என்று கவினார் எச்சரிக்கின்றார்.

கடவுள் ஒன்றே என் பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடையவர்கள் பாரதியார் அதாவது ஒன்றே தெய்வம் ஒருவனே தேவன் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார். ஆதலால் மதப் பூசைப் பின்வருமாறு சாடுகிறார்.

“முவகைப் பெயர் புனைந்தே அவள் முகமதியாதவர் சண்டைகள் செய்வார்.”

அத்தகைய மக்களுக்கு உலக நீதியைப் போதிக்கிறார் கவினார்.

தீயினைக் கும்பிடும்
பார்ப் பார்-நித்தம்
திக்கை வணங்கும் துருக்கரி
கோயிற் சிலுவையின்
முன்னே - நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தாரி
யாரும் பணிந்திடும்
தெய்வம் - பொருள்
யாவிலும் நின்றிடும் தெய்வம்
பாருக்குள்ளே தெய்வம்
ஒன்றே - இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.

என்று கூறுகிறார். மேலும் விளக்குகையில் ‘சாதிப் பிரிவுகள் வேண்டாம். அன்பு தன்னில் செழித்திடும் வையம்’

இவற்றிலிருந்து பாரதியார் சமயம் என்பது ஒரு வாழ்க்கைமுறை என்றும், அந்த வாழ்க்கையின் அடிநாதமாகவும், அடி அத்திவாரமாகவும் விளங்குவது அன்பு செய்தலே மனித நிறைவுக்கான முதற்படி என்றும் மிகத்தெளிவாகவும், இறுக்க மாகவும் கூறிச் சென்றுள்ளார்.

இத்தகைய அன்பு மயமான இறைவனை வழிபடும் முறையைப் பின்வரும் பாடல் மூலம் விளங்குகிறார்.

“மந்திரத்தை
முன்று முனுத் தேட்டை
வரிசையாகஅடுக்கி அதன்மேல்
சந்தனத்தை மலரை இடுவோர்
சாத்திரம் இவள்
பூசையின்றும்”

அவ்வாரூயின் கடவுளை வழிபடும் முறை தான் என்ன? அதற்கு வெடிக்கிறது வசன கவிதை

“அன்பு நீர் பாய்ச்சி அறிவெனும் சாத்திரங்களைப் போக்கி வேதப்பயிர்க்கெய்து இன்பப்பயனரிந்து தின்ன வேண்டும்.

அதற்கு வழி அன்பு வழி உலக மகா சாத்திரை உள்ளன்புடன் வழிபடவேண்டும். புராணங்கள் இதிகா சங்கள், சமய சாத்திரங்கள் போன்றவற்றைப் பொய் என்றும் கற்பணை என்றும் பரிக்கிப்பவருக்கு அவற்றை இயற்றியவைகளின் உண்மையான நோக்கங்கள் என்ன வென்பதைப் பாரதியார் மிகத் தெளிவாக ஏடுத்து ரொக்கிறார்.

“கடவுளைத் தாவும் குரங்கும் வெங்களிலிடைப் பிறந்தோர் செவ்விதம் பெண்ணும்” வெறும் கற்பணைகள் ஆனால் இத்தகைய புராணங்களை இயற்றியதன் நோக்கம்

“நன்று புராணங்கள்
செய்தார் - அதில்
நல்ல கவிதை பல பலதந்தார்
கவிதை மிக நல்லதெனும் - அக்

கடைகள் பொய்யென்று
தெளிவறக் கண்டோர்
புனிதனில்
வாழ நெறிகாட்டி
நன்மை போதிக்கும்
கட்டுக் கடைகள் அவைதான்..

இவ்வாறு புராணங்களில் மெய் பொருளைக் காணும் எளிதான் வழியைப் பாரதியார் எமக்குத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்.

கீழே உலகின் பிரதான முக்கிய மதங்களின் உண்மையான தத்துவம் அன்புதான் என்பதை மிகத் தெளிவாக விளக்குகிறார். குறிப்பாக இஸ்லாமிய மதத்திலுள்ள ஏக இறைவன் கொள்கையும் அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறையிலுள்ள சமதர்ம சோதரத்துவமும் பாரதியை மிகக் கவர்ந்தன...

“ஒன்றுண்டு மானிட சாதி” என்று துணிந்து கூறிய பாரதிக்கு நபி நாயகத்தின் கொள்கை மனதிற்கு ஏற்ற தாக அமைந்தில் வியப்பில் லை. புனிதக்குர் ஆனை அவர் மூலத்திலேயே ஆழ்ந்து படித்தார்.

“கல்லாதவராயினும் உண்மை
சொல்லாதவராயினும்
பொல்லாதவரரயினும்
தவமில்லாதவராயினும்
நல்லாருரை நீதியின்
நில்லாதவராயினும்
எல்லோரும் வந்தேத்து
மளவில் யமபயம் - கெடச்
செய்யபவர் அவலாறு”

என்று நபிகள் நாயகத்திடம் தமது வந்தையைக் கூறுகிறார்.. இவ்வாறு இல்லாமிய மதத்திலும் அன்புதான் அடிப்படையாகவுள்ளது என்று பாரதியார் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

கிறிஸ்தவ மதத்தின் உள்ளுயிரான அன்புத்தத் தத்துவம் மாகவியின் உயிர் நடை யேகவே அன்புருவானவர். தேவ குமாரனின் வாழ்வு, மரணம் மீட்சி ஆசிய வைகளுக்கு அவர் கூறியிருக்கும் தத்துவ விளக்கம் அற் புதமானது மட்டுமல்ல, மிகவும் கவையானது மாகும்.

உண்மையென்றே
சிலுவையிற் கட்டி
உணர்வை ஆசித்தவர்
கொண்டடித்தால்
வண்மைப் பேருயிர்
யேக கிறிஸ்தது
வானமேனியில் அங்குவிளங்கும்

மேரிமத்தலேகு மட்டும் யேசுவின் மீட்சியைக் கான வில்லை. கவிஞருடன் சேர்ந்து நாமும் தேவ குமாரன் வானத்தில் சுடர் விட்டு எழுவதைக் காணலாம்..

பெள

த்த மதத்தின் அடிப்படையும் அன்பு என்பதைக் கவிஞர் விளக்குகிறார். ‘வாழ்க்கையே துக்கம் அதனின்று விடுபடுவதே துக்க நீக்கம், தீர்வாணம் என்று உரைசெய்த புத்தர்கண்ட அன்புப்பொன் மாளி கையிலும் புகந்து புறப்பட்டிருக்கிறார் கவிஞர். குன்றின் மீது போதி மரத்தினடியில் அமர்ந்திருக்கும் அன்பு மய மான புத்தரின் காந்தியை நாம் பாரதியோடு சேர்த்து காணப்பெறுகிறோம்.

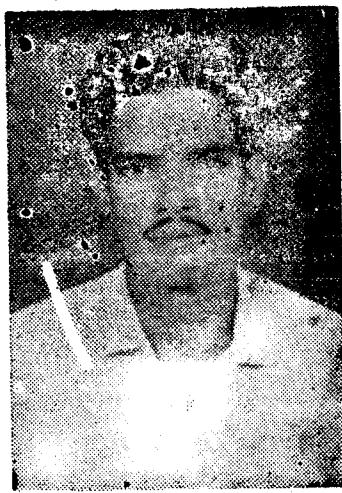
இறுதியாக பாரதியார் தர்ன் கண்ட மதத்தைப் பற்றி விளக்கையில் “எந்தச் சித்தாந்தம் மனிதவாழ்க் கையில் தினசரி நடவடிக்கையில் மிளிர் வில்லையோ அது இருந்தும் மறைந்தும் ஒன்றேதான்” உயர்ந்த கருத்துக்கள் அநுஸ்டானத்துக்காக ஏற்பட்டவையே அன்று மனம் செய்வதற்காக அல்ல.

ஸார முள்ள பொருளினை
நான் சொல்லிவிட்டேன்
சஞ்சலங்கள் தீவினி வேண்டா
சரதந் தெய்வம்
சரமிலா நெஞ்சடையார்
சிவனைக் காணுர்
எப்போதும் அருளை
மனத் திசைத்துக் கொள்வாய்
வீரமிலா நெஞ்சடையார்
சிவனைக் காணுர்
எப்போதும் வீர மிக்க
வினைகள் செய்வார்.

இந்த ஐந்து கண்டங்களிலும் மதங்கள் கோடி இந்திய வைதீக அவைதீக மதங்களாகட்டும், இஸ்லாம் கிறிஸ்தவம் போன்ற மதங்களாகட்டும் எல்லாவற்றிலுமே உட்புகுந்த கருத்து என்ன? என்று கேள்வியைக் கேட்டு அதற்குப் பதிலாக அன்பு செய்தலே அவற்றின் அடிப்படை என்பதை மிக உழுதியாகவும் தெளிவாகவும் பாரதியார் கூறிச் சென்றுள்ளார்.

இயலும் வாழ்...

நானும் போகும்
நங்கை ஒன்றை
நானும் பார்த்தேன்
நகுகிறோன்
காதல் என்றேன்
கலங்கினுள்
ஒகோ! இது தெரியும்
வாழப்பிறந்தும்
ஏலா ஏதுக்களாய்
இருக்கும் காளை கூறும்
சீதன வார்த்தைத்தனை கூறி
வேதனையற வைப்பேன் என்றே!
இல்லை... இல்லை...
இவனால் முடியும்
இயலும் வாழ்...
— முத்துலிங்கம் மதியழகன் —

நீலாவணன்

கவிதைகளின்

அழகியல்

எ.ம். எஸ்.

“கம்பனுக்கு வெற்றிலைக் காவியீந்து காவியம் பொங்கலைத்த வாணி என்றன் பொய்யரைக்கும் - நானிலும் தன்கரத்தை வைத்தால் தமிழ்ச்சரக்களில்லை என் வெம்பி நொத்த காதல் நெஞ்சு விண்டதே நற் - கவிதையாம்”

என்றும் உறுதியாகக் கூறுகிறோர்.

இங்கிதம் அழிலும் காதலிலும் தன்னை இழந்த கவிஞர் நீலவாணன் வாழ்க்கையின் சகல கோணங்களையும் தொட்டு பல நூற்றுக் கணக்கான சிறந்த கவிதைகளைத் தமிழ் உலகுக்குத் தந்துள்ளார் எனலாம்.

நீலவாணன்; கவிதைதையைப் பற்றியும், அதன் உருவச் செழுமை உட்பொருள், ஜெளியிடும் பாங்கு என்பன் பற்றியும் மிகத் தெளிவானதும், வரையறையதுமான கருத்துத்துக்களையும் முடிபுகளையும் கொண்டிருந்தார். இதனை அவரது ‘கவிதை’ என்னும் ஒரு கவிதையில்;

“சனத்துள் மனித குலத்துள் சமைந்து பொதுவாகி தனித்துப் புவியில் நலைக்கத் தகுத்த பொருளாகி உணர்ச்சிப் பெருக்கில் நனைத்துப் பிழிந்த கவியாகும் - என்றும்

“பழமை கூடந்த மனதுள் விழுந்து பயிராகி செழுமை நிறைந்து புதுமை குழந்து விளைவாகி அழகும் பொலிந்து அறமுடிப் புதைத்து எலையாகி இளமைக் கயிற்றில் கனவைத்தொடுத்தல் கவியாகும்

என்றும் கூறுவதிலிருந்து உணரலாம். மேலும் ‘வழி’ என்னும் பரிசோதனைக் கவிதைத் தொடரில்; தமிழ்த் தாய்க்கு அறவழிப் புலவன் கூறுவதாக, தனது கவிதை பற்றிய நோக்கை இடித்துரைக்கின்றார்.

“சீர்தளை அறியார் ஆழந்த சிந்தனை சிறிதுமில்லார் பேரிபெற நினைந்து செய்யுள் பிண்டமே செய்யும் - பித்தர்

பாரதி பெயரை ஒதோ பட்டத்து பின்வால்போலக் கோரமாய்க் கட்டிக் கொண்டு கொலை செய்யக் - கண்டேன் தாயே! சாவதா நீஇப்பொல்லாச் சகுனிகள் சூதாட்டத் - தால்

* நீலாவணன் கவிதைகளின் அழகியல் பற்றிச்சிந்திக்கின்றபோது அவரின் படைப்பியல் பற்றியதோக்கு கிளை விட்டுப் பரந்து செல்வதை உணரலாம். கலைகள் யாவும் அழகிலேயே முளை விடுகின்றன. இதயத்தைக்கவர்ந்து உணர்வலையைத் தட்டிவிட்டு வயிக்கப்பண்ணுவன வெல்லாம் அழகேயாகும். இவ்வழகு ஒவ்வொருவருடைய அறிவு, அனுபவம், ஆனாமை என்பவற்றுக்கேற்ப வித்தியாசமாகவும் தோண்றலாம். ஒருவருக்கு அழகாய் இருப்பது. இன்னொருவருக்கு அழகற்றதாகவும் இருங்கலாம் ஆனால் புலன்களில் வல்லவர்கள் காணகின்ற அனைத்திலும் அழகையே கண்டு களிக்கிறும் தன்மையினர்

“காவேஸ்று கத்திடுங் காக்கை, என்றன் கண்ணுக் கிணிய கருநிறக் காக்கை”

என்று காக்கையின் நிறத்திலும் இன்பங்காண்கின்ற பாரதியின் உள்ளம் இதனை வலியுறுத்துகின்றது, பாரதிதாசனும் ‘அழகு’ பற்றிப் பாடும்போது “காலையி னம் பரிசியிலே அவளைக் கண்டேன், கடற்பரப்பில் ஒளிப்புணவில் கண்டேன். அத்தச் சோலையிலே மலர்களிலே தரீர்கள் ஓம் மில் தெட்ட இடம் எல்லாம் கண்ணில்: தட்டுப்பட்டாள்” என்று அழகின் சிரிப்பைப் பாடுவதில் இருந்தும்; காஞ்சி அழகின் வயப்படுபவன் என்பதும் உண்மையாகும். இவ்வுண்மைக்கு கவிஞர் நீலவாணனும் விதிவிலக்காக இருக்கமுடியாது. ஆதலால்;

“அழகுநிலா வாழ்க; நெஞ்சை, அள்ளும்நிலா வாழ்க!” என்று நிலவைப் பாரத் து நெஞ்சுருகிப் பாடுகிறார்.

அழகின் வயப்பட்டு நெஞ்சம் உருகிய நீலவாணன் காதலிலே தன்னை இழந்து, தனது உணர்வுகளை, ஆரம் பதிதில் காதற் கவிதைகளிலே சிறைப் பிடித்துள்ளார். கவிதை பிறந்த கவையைக் கூறுகின்றபோது!

நோவதா இலக்கியங்கள் தொய்லநா மரபும்
- மாண்பும்।
நாவல் செப்பு உன்னை என்றும் வள்ளியாய்
• வாழுச் செய்யும்
அவ்வாய் வந்தேன.....”

என் மரபு வழி மாருத மாண்புடைக் கல்குரெளத் தண்ண நிலை நாட்டுகிறோ.

“ஏல்த்தால் மலியாத கோல எழில் கலிப்படைத் தல் எனக்கு வாழ்வு” என்று வரித்துக் கொண்ட நீணா வணன், வாழ்க்கையில் நெழிவு சுழிவுகளை - இரகசியங்களைச் சுட்டிக்காட்டி பொய்யெமகளையும் அதிகளையும் சுட்டெரிக்கும் ஆவேசத்தோடு கிண்டலும் நகைச்சுவையும் நிரம்பிய பசங்கினைப் பொதுவாகக் கொண்ட கலிதைகளையே ஏராளமாகக் கீழற்றியுள்ளார்.

ஓர் வரகவியானவன்; யாப்பிரிங்கும் முநிதையரின் மரபு வழியினையும். மொழியின் தாற்பரியங்களையும் தேர்ந்தவரும் இருக்கவேண்டும் என்பதின் அசையாத நம்பிக்கைவைத்திருந்த நீலாவணன்

“செந்தமிழின் கண்ணித்தன்மை அழியாமல் காப்பாய் வாழி யாப்பே நீ”
என்று யாப்பை வாழ்ந்துவதோடு நில்லாமல்;

“அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை பின்கொகள் பெறு மாற்றம் இருந்ததுவோ?
பாதாதி கேசம் வரையில் பழமையலால் புத உடலில் புதுமை எதுவும் புகுத்துவோ?”
என்று கலிதையின் உருவத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த மரபுக் கலிஞ்சுராகவே விளங்குகிறார்.

மொழித் தேர்ச்சி இல்லாதவர்கள் ‘தமிழின் கலிதைக் கலையின் மகிழ்ச்சையை அறியாதவர்கள், கலிதை வருமே இல்லாத வெறும் சொற்கட்டுக்களை யெல்லாம் ‘புதுக்கலிதை’ என்று போலிகளை மலியவைத்து மயங்க கவைக்கின்ற இக்கால கட்டத்திலே ஈழத்துக் கலிதை உலகில் முக்கியமான தாக்கங்களை உற்படுத்திய முதல் மூன்றில் ஒருவரான நீலாவணனைப் பற்றிய விமர்சன விக்கிரக்கள் வாய்த்திரக்க; குழு உள்ள ‘அடியார்கள்’ பூசை செய்யாது விட்டாலும், நீலாவணனின் தொகுப்புகள் வெளிவந்தால் காலம் உற்ற பதில் சொல்லும் என்பது உண்மையே.

நீலாவணன் கலிதையின் அழகியல் என்னும்போது உருவம் உள்ளடக்கம் பற்றியே சிந்தித்தல் வேண்டும். ஒரு கலிதையின் உட்பொருளுக்குத் தக்கதாகவே உருவம் அமைகின்றதென்றாம். பல்வேறு கலிதை உருவங்களையும் கையாண்டு வெற்றிபெற்ற நீலாவணனின் எந்தக் கலிதையும் யாப்பு தழுவிய இசை நுணுக்கம் நிறைந்த கிருஷ்டியே ஆயினும் யாப்புக்குள் நின்று கொண்டு புதிய ஒருச்சு செறிவுள்ள பாக்கனை படைத் துள்ளமையும் இவரின் தனித்துவமே.

“நானைப் புதர்கள் குனித்தீய தரீந்து சீறிக் கிண்டது திண்டும் நோனு நாடு பாம்பே வாவா கொழுத்து கொழுத்து தீயை”
• என்று அவையிலேயும்

“பெட்டி யென்னாலை? இதைப் பார்க்கிறோம் பெரிதாக எடுத்தும்பி!
ஓம் அந்தச் சட்டிக் கெண்ணதர அண்ண?
வைப்பிடிச் சருவப் பாணையில் எவ்வளவு வாரிக்கலாம்?”
• என்று கட்டளைக் கலிப்பாலிறும்

“பாலை வழிப் போகையிலுள் நினைவு குடையாகும் பரல் மலையின் பாதையிலே பஞ்சமணை தாவும் வேலைவழிப் போகையிலுள் வெட்டகையென தோடம் வெந்தழலில் உன்கருணை சந்தனத்தின் சாரு”

• என்று புதிய எண்சீர் விருத்தத்திலும்
“இளையமெனும் அகல்விளைக்கில் இனியக்கு என்னுமியர்த்த என்னைய் வார்த்து”
• என்ற அறுசீர் விருத்தத்திலும்

நெரிசை வெண்பா, கலி வெண்பா முதலிய உருவங்களேயும் நீலாவணன் புதுமை செய்து கைவரப் பெற்று ஈழத்துக் கலிதை உலகுக்கு புது மெருகினை ஏற்படுத் தியுள்ளார் என்னாம்.

இரண்டாவதாக நீலாவணனின் கலிதையின் உள்ளடக்கத்தை தோக்கினால், வாழ்க்கையின் நேரடி அனுபவத்தை தெட்டத்தெளிவாக ஓர் அர்த பாவத்தை மாத்திரம் உணர்த்தும் கலிதைகள் என்றும், அவ்விதம் நேரடி அனுபவத்தை உணர்த்துவதோடு வேறு அர்த்த பாவங்களையும், ஆண்மீக உணர்வுகளையும் புலப்படுத்துகின்ற கலிதைகள் என்றும், இருவகைப் படுத்தலாம். உதாரணமாக, ‘பாவம் வாத்தியார்’ உறவு கவுடு ‘இள்ளுளக்கும் சம்பளமா’, ‘நான் என்ன விலைப்பொருளா’, ‘வெழுத்துக்கட்டு’, ‘தூயில்’ முதலியவை முதலாம் வகையினையையும், ‘பயணக்காவியம்’ ‘ஒவியம் ஒன்று’ ‘பணிப்பாலை’ ‘மங்கள நாயகன்’ ‘பட்டம்’ ‘பலூன்’ ‘புகைவண்டி’ ‘தீ’ போன்றவை இரண்டாம் வகையினையும் சேர்ந்தவையாகக் கொள்ளலாம், தேர்ச்சிக் கலிதை, குறியீட்டுக் கலிதை என இருவகையான கலிதைகளை அறிமுகம் செய்து அவற்றுக்குள் நுட்பமான அழியில் உணர்வுகளை ஏற்படுத்தி வெற்றி கண்டவர் நீலாவணன் ஆவர்.

மூன்றாவது அமிசமாக நீலாவணன், கலிதைப்பொருளை வெளியிடும் அழுகை அல்லது பாங்கை எடுத்துக் கொண்டால் அவருக்கென ஒரு தனிப்பாணி இருப்பதையும் உணர்வாம். எந்த ஓர் இலக்கிய சிருஷ்டியும் ஆரம்பிக்கும்போது, முதல் இரண்டொரு வார்த்தையிலே, முதற்பொருளை அதாவது களத்தையும், காலத்தையும் மனக்கண்முனை கொண்டுவரக் கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும். இந்து சிறப்பமிசம் நீலாவணன் கலிதைகளில் நிறைந்து கிடக்கின்றன.

“ஊரிலே பறைமேளம் ஒவித்தது - உண்மை ஒருயிர்
- போன்று...”

“நான் நடந்து போவதன் நானுமற நோக்கிப்
- புன்னகையகும்பி”

“ஏஞ்கடலே இரைகின்றுய் இன்றுனக்கும்
- சம்பளமா?”

“இந்த உலகில் இருந்தசில நாழிகையில்”

“ஊரில் விளைகின்ற இளங்கிரவைகை தேங்காய்”

“பனிமழையும் குளிர்காற்றும்...”

“வாழுத்தெரியாமல் வம்புகளில்போய் மாட்டும்”

போன்ற ஆரம்ப அடிகள் உரிய படிமத்தை விரைவாகவே மற்றவர்க்கும் ஊட்டக் கடியதாய், அமைந்தி ருப்பதும், நீலாவணனின் தனிச் சிறப்பமிசமோகும்.

கவிதைக்குரிய அர்த்தபாவங்களைச் சுவைப்போர் மனதில் நன்கு பதியும் வண்ணம் அவர் உருவகங்களையும், புதிய உவமைகளையும் கையாண்டுள்ளார்.

“தவழ்கின்ற தென்றல் நடையொன்றுகூட”

“உண்மையின் புன்முறைப்போலக் கிழக்கெல்லாம்”

“ஆழிப்பெண் கருமாரிக்கு அருகிருந் தலுவல்
- பார்த்த ஏழைப் பெண் இருட்டு”

“ஆழியிடைச் சிங்கம் பிடரி சிவிரத்தால்போல்”
“தொடம் பழச்சுள்போல் தொங்கும்
- நீலாவௌளையில்”

போன்றவை நீலாவணனின் இயல்பான - அழுகியல் பாங்கான தொடர்களாகும்.

பேறும் ‘பாவம் வாத்தியார்’ ‘குத்து’ ‘வெஞுத் துக் கட்டு’ ‘போதியோ பொன்றாம்மா’ போன்ற பல கவிதைகள் சமூக முரண்பாடுகளையும், தில்லூழுஷ்டுக் ஜோயும் அம்பலப் படுத்துகின்றன குத்தலும் நக்கலும் நிறைந்த கவிதைகளாகும்.

வினிதமாக உருவம் உள்ளடக்கம் என்பவற்றில் நிறைவும் கவித்துவச் செறிவுமுள்ள செழுந்தமிழ்க் கவிதைகளை நீலாவணன் அள்ளிவழங்கி தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தியுள்ளார். இதனைப் பலரும் உய்த்துணர்ந்து போற்றுவதற்கு தமிழ் நெஞ்சங்கள் நீலாவணனின் ஏணை தொகுதிகள் விரைவில் வெளிவரச் செய்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் நீலாவணனின் தாக்கம் தெட்டத்தெளிவாகும்.

நெஞ்சம் நிறைந்த கவிஞர் நீலாவணன் நிலைவாக இரு படைப்பாளிகளின் பார்வைகள் இங்கே கட்டுரைகளாக இடம்பெறுகின்றன.

“நீலாவணன் ஜூரு நெம்புகோல்”

பொன் - சிவானந்தன்

நீண்கெனவோர் பாணியையும், ஒழுக்காருள் ஒசைகொண்ட சொற்களையும், சிறப்பான உவமை உருவகங்களையும் கையாண்டு, கவிதைப் புஞ்சோலையைப் படைத்த பாடசாலை ஆசிரியரான் கே. சினாந்தார் குன் ஊரின்மீதுகொண்ட தீராக காதலால் “நீலாவணன்” என்று பெயர்க்குடித் தனது ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்தவராவார்,

மாணவனுக் குடும்பத்தை இருந்தபொழுதே இவரது கவிதை பத்திரிகையிற் பாலர் கழகம் பகுதியிற் பிரசரமான துண்டு. 1948ல் இவரது கவிதைகள் பிரசரகளம் பெற்ற

தலைப்பாழுதும் 1952 இலேயே “பிரா சித்தப்” என்ற சிறுகதை வாயிலாகச் சிறுகதையிலக்கியத்துட் பிரவே சித்துக் குறிப்பிடத்தக்களும் தொகையான சிறுகதைகளை எழுதினார்: ‘சுதந்திரன்’ இலருது பிரசரகளைமாயமைந்து கவிதை ஆனால், ‘சிறுகதைத்துறை கைந்த பினானாங்கூட் ஜூரே’ கவிதை எழுதுவதுதான் எனக்க ஆக்மதிருப்தியைத் தந்த இலக்கியத் துறையாகப்படுகிறது’ என்றும், “இலக்கிய நண்பரெருவர் கிடைப்பதிலும் மகிழ்ச்சி அதிலும் அவர், கனிகதயிலே ஈடுபெடுதொண்டவராக இருப்பது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி இல்லாவிட்டால் நம்போன்றவர்களுக்குப் பாத்தியந்தான் பிடிக்கும்” என்றும், தனக்குக் கவிதைமீதுள்ள ஈடுபாட்டை மன அங்கலாய்ப்பை, முத்தாய்ப்பாகி அவர்கள் நெஞ்சிப் பங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

உள்ளத்தின், மூருகியலுணர்வுகளைக் கலையுருவில் வெளிக்கொண்டது, அவற்றால் சமூகத்துக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகளை தனித்தனி நினைக்கிக் கணித்து, அவற்றுள்ளாலும் மிக்கூடுதலானாலும் மொழியை மைய மாகக் கொண்டதோரு கலையாகக் கலிதைக் கலையை தெரிந்து கையாண்ட நீலாவணன் “தமிழ் நாம் பேசிக் கொள்ளாக் கூடியவாறு இன்றுவரை நிலைத்திருப்பதும் என்றும் நிலைத்திருக்கப் போவதும், தமிழ் மொழியில் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் கலிதைகளாற்றுன்” என்ற பேருஞ்சையை அவர் தலைவராக இருந்து வளர்த்த “கலமுனைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க்” க் கூட்டமென்றில் கூறியுள்ளதிலிருந்து நாம் உணரமுடிகிறது.

அத்தோடு “கலிதை” என்ற தலைப்பில் அவர் தொடர்ந்துள்ள பாக்களில், கலிதை என்பது எப்படிப் பட்டதோரு பவுத்திரமான, செம்மையான, படிமமாய்மைதல் வேண்டுமெனக் கூறிச் செல்கிறு ஏற்படுத்துப்பின் வருமோருதாரண மூலம் எமக்கு வெளிப்படையாகிறது.

“சனத்துள்மனிதுகுலத்துள்ள சமைத்து பொதுவாகித் தனித்துப் புனியில் நிலைக்கப் புகுந்து பொருளாகி, மனத்தின் அகண்ட வலைக்குட்புகுந்து சிறையாகும் நினைப்பில் குதிர்ந்த தொகுப்பின் விளக்கம்

- கலியாகும்”

“கருத்துக்கு நீலாவணன்” என்று ‘கதந்திரன்’ பத்திரிகையாலும், ‘காதற்கலிஞர்’ என விமரிச்கராலும் இனங்காணப்பட்ட நீலாவணன் ‘1957 இருந்து இறக்கும்வரை’ வாசனைக் கலையரங்களிலும், ஏனைய கலையரங்களிலும், தனது கலிதைகளைப் பொழிந்துள்ளார். “தன் கலிதையின் பெறுபேற்றை ஒரு கலிஞருள் அனுபவிப்பது கலியரங்கிலேதான், மக்களும் கலைஞரின் உணர்வுகளை நேரடியாக அனுபவிப்பதற்கு கலியரங்கம் உதவுகிறது. பத்திரிகையிற் பிரசரமாளாங் கலிதைகளால் கலைஞரின் கருத்துகளுக்கும்’ உணர்ச்சிகளும், வாசகனிடமுள்ள பிரதிபலிப்பு உடனடியசகத் தெரிவதில்லை” என்று இவர் ஒரு செவ்வியின்போது கலியரங்கத்தைப் பற்றிய தீர்க்கமான பொழிப்பினைக் கூறியுள்ளமை இவிடம் நாம் உள்ளிப் பார்க்கவேண்டியதோன்றே.

நீலாவணனை ஆசிரியராகக் கொண்டு இரண்டு இதழ்களே வெளிவந்து நின்றுவிட்ட இலக்கிய மாரிகை யான ‘பாடும் மீன்’ ‘இவர் எதையும் துணிவுடன் செய்யவர்’ என்பதைப் பறைசாற்றுமொரு செயல் என்னாம். ‘நீலா - சின்னத்துரை’ ‘அம்மாச்சி ஆறுமுகம்’ ‘கொழுவுதுறட்டி’ ‘வேதாந்தி’ என்றெல்லாம் புனைபெயர்களைமத்து. பெயர்களுக்கேற்றவாறு கலைத் தட்டுரை, உருவக்கதை, சிறுகணத், விழுத்தாந்தி கித்திரம் நஸ்தகம், கலிதை நாடகம், முதலிய பலகோளங்களிலும், தமிழை உயர்த்தியதன் மூலம் இலக்கியமங்களிலும் நாம் உள்ளிப் பார்க்கவேண்டியதோன்றே.

கலிஞர் நீலாவணைது கலிதைகளில், எதையும் துணிவுடன் கூறும் திறமையும், சாடவேண்டியதைச் சாடுவின்ற போக்கையும், சிறந்த சொற்றெழுர்க்களையும் அழகின் மூழுமையையும், கலிதைச் சுவையையும், நாம்

கௌடிக்குப் புற முடியும். புதிய உவமை உருவாக்கங்கள் மூலம், கலிதைகளை அணிசெய்ய முன்வந்த இவர்

“புளியம் பழம்போல் இருல்”

“தோடம் பழச்சூபோல் தொங்கும் நிலவு”

“எண்ணத்திலெல்லாம் எலுமிச்சம் பூச்சிப்பே”

“இருத்தையமாவசையிருள் நாலுங்கு கூந்தல்”

“அழகெல்லாம் பரவிந்றுக் கதிராளிப்பாயின்மேல்”

“அரிவாளாம் நிலவு”

“வில்வக் கனிவத்துண் நெஞ்சில் இருத்து” என்பன போன்ற மிகப்பல ஆரங்களால் சோடித்துள்ளார்.

சமகாலத் தமிழ் மொழியைக் கொண்டு கலிதைகள் செய்ய முற்பட்ட நீலாவணன் மட்டக்களப்படுத் தமிழில் கலிதைகளை யாத்து மக்கள் மத்தியில் கூடுதலானால் ஊடாட்டம் செலுத்தித் தாக்கமேற்படுத்தியது நம்மால் மறுக்கழுதியாததோரு கூற்றுக்கும்.

“ஒடுவாஞேட்டமற்ற ஒல்லியன் கொக்குக்காலன்”

“கொத்தக் கொத்த முளைக்கிறதே கோதாரிப்புல் - கொத்து கொத்து

“முத்தக்காச்சு முடியவிளை முதேவியை மூயன்று - கொத்து

“கொத்தக் கொத்த முளைக்கிறதே செருக்கிக் - கொத்து”

“வரிசம் புறந்து முன்ன முன்ன”

“தங்கத் தளப்பத்து கொத்து விரித்து

“தாமரைப் பூவதைக் கண்டுகூலைந்து”

“கோப்பி யொன்றியுட்தேன், கொப்பியை

- விரித்தேன்

‘கூப்பிட்டா ‘விவள்’ ஏன்றேன்’

‘படலைக்குள்ளே ‘ஹி’ என்று மிரட்டிப் பின்

‘நாய் கவனப் பலகை’ யையும் ஒருக்கால் காட்டி என்பன போன்ற சிலவற்றை இவ்விடம் உதாரணங்களுக்கு மட்டும் காட்டவாம்.

“நீலாவணனின் கலிதைகளில் இலக்கியத்தை விடவும் தத்துவங்களே விரவி மனிந்துள்ளன” என்று அவரது கலிதைகளிற் பலவற்றை மதிப்பீடு செய்த ஒரு விமர்சகர் குறிப்பிட்டதுமுண்டு. மனப்பக்குவ நிலையும், உலகவாழ்வின் இடர்பாடுகளும். உணரப்படும்போது, கலைஞர் காதலை விடுத்து, இலக்கியத்தினிறும் நழுவித் தத்துவம்பாட முனைவதை நாம்மூறுக்கழுதியாது.

“தாலாட்டில் மாலை எனைமறந்து துயிலுகையில் - வீண்

ஓப்பாரி வைத்திங்கு உக்கத்தைக் கூட்டாதே - பின்

இயற்கையொடுஞ் சாவியலை என்னிச் சிரி”

“நாசமாய்ப் போன நரைக்குயிலே கத்தாதே, போன பலவசந்தப் போதுகளிற் பூக்காத் காங்களன்ன புதிதாய் மலர்ந்ததிங்கு”

“அறிவிலன்னும் மனவெட்டி கொண்டு

அடிமளதை அழுந்து, கொத்து
அரித்தரித்துக் கிழங்கற்ற
ஆசையெலுங் கிழங்கற்று.''

என்றெல்லாம் கூறப்பட்டுள்ள ஒன்றிரண்டு பாடவடிகளை
நோக்குவதன் மூலம் அவரது தத்துவச் சவையின்
ஆழத்தினை நாம் நுகரமுடிசிறது.

"வட்ட நிலாவே எங்கள் முற்றத்தில் விளையாட
- லாம் வா,
முட்டாசி வாங்கிவைத்திருக்கு மோதகம் கொழுக்
- கட்டை அவித்திருக்கு
பட்டுச் சட்டையும் தைத்திருக்கு பாலும், பழுமும்
- கரைத்திருக்கு
எங்பதைப்போல,

குழந்தைகளுக்கினிய கவிதைகளையும்,

".....இவ்வையத்தே;
ஆள்வோர் சிலரும், ஆளப்படுவோர் கோடிக்
- கணக்குங் குலிந்து
தமையிழுந்து, பேட்டளைய் பேயாய், பிணமாய்க்,
- குருடாகிச்
சாராயத்துளிகளில் சத்தியத்தை பூசிப்பார்,
ஆராண்டா ஸஸ்னாந்த ஆள்வோர் திருப்புகழையும்
பாடிநான் என்னுடைய பங்கைப் பெறுகிறேன்" என்று இன்றைய

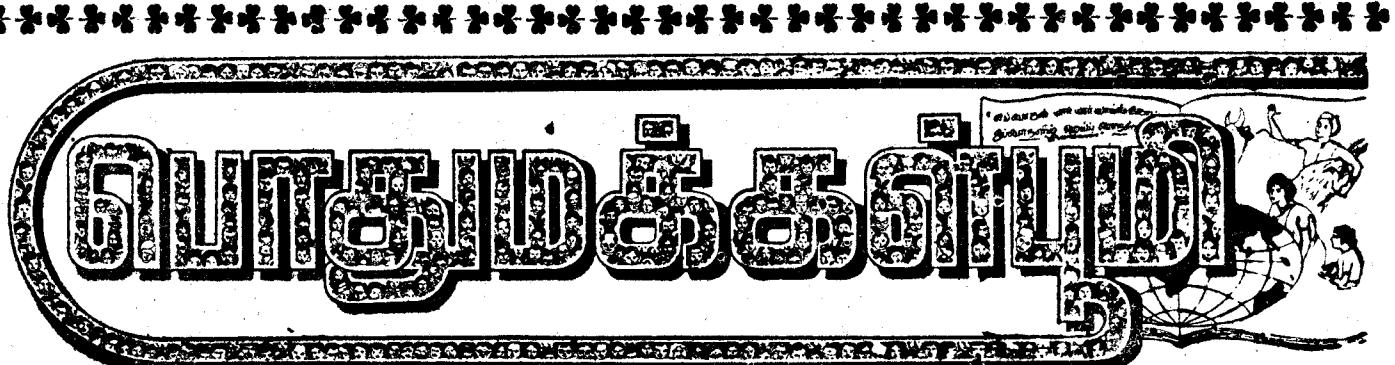
சமூகத்தின் 'வழக்கங்கெட்ட' போக்கைக்கிண்டும் பாடல் களையும், ஆங்காங்கு நடக்கச்சவை, சோகம், போன்ற சவைகளெல்லாம் நிரம்பிவழியும் பாடல்களையும் தன் மின்னுணர்ச்சியோடு பாடிய நீலாவணன் நவரசங்களையும், கவிதையாம் சட்டகத்துள் மாட்டி அதன்மூலம் குழந்தைமுதல், முதியோர்வரையும் கட்டியாண்டார் எனலாம்.

"யசரடாதம்பி நீரீ நம்கேடக் குட்டிப்பையல்
பாரதிச் சாயலோடென் பாங்கிலே வந்தீர்...?"
என்று தமிழ்த்தாய்
தன்னிடம் கேட்பதாகத் தலைநிமிர்த்திய நீலாவணன்
யாப்பிலக்கண அமைதிவழுவாது, தமிழ்க் கவிதைகள்
எழுதப்படவேண்டுமென 'வழி' சொல்லிப் போலிகளைச்
ஈடு.

"இலக்கணத்தைக் கையாள இலார் வசனம்,
புதுக்க விதை, யாமோ புகல்
"மரபைப் புதைத்துப் பொய் மாய்மாலம் பண்ணத்
தரமற்றதில்லைத் தமிழ்"

என்றெல்லாம் தமிழ் மொழியை
உயர்த்த என்னாங் கொண்டவர், அவரது சமூகநலை
நோக்கும், மொழியியற் சிந்தனைகளும், ஆழந்த புல
மையும் இணைந்து, நம் தமிழ்மொழியை ஓமேலும்
உயர்த்த ஒரு 'நெம்புகோலாயிற்' ரெண்டுல் அது
பொருந்துமே.

நீலாவணன் மிகக் குறுகியகாலமே இம்மண்மீது
வாழுந்து பரவலான இலக்கியப் பணிபுரிந்து, தனது
44ஆம் வயதிலே வாழ்வை முடித்து 11-01-1975ல்
இயற்கையெய்தினார். அவரது எண்ணத்தில் கருக்கொண்ட
ஏருந்த 'வழி' என்ற கவிதைத்தொகுதி, திருமதி நீலா
வணவின் பசுரதமுயற்சியால் 1976ஆம் ஆண்டு, வெளி
வந்துள்ளது. மேலும் பல தொகுதிகளை வெளியிடக்கூ
டிய கவிதைகளும் மற்றைய ஆக்கங்களும், பத்திரிகை
நறுக்குகளாகப் பேணப்படுகின்றன. அவைகளும் புத்தக
உருவில் வெளிவரின், இலக்கிய நெஞ்சங்களின் நீலாவ
ணவின் உணர்வைகள் சில படவரைவுகளை ஏற்படுத்
துவதுடன், காரசாரமான மதிப்பீடுகளையும் நாம்
எதிர்பார்க்கலாம்.

- நன்றி - வணக்கம். -

ஆசிரியர்:- பி. ஏ. கலைக்கொழுந்தன்

துணை ஆசிரியர்:- எஸ். பி. அமலநாதன்

விளம்பரம்:-

பொயேக்கா

அச்சகம்:-

மௌடேண் பிறின்ரேஸ்

ஓவியர்:-

ருத்ரா, விமலன்

கே. எஸ். சுந்தரம்

வே. இராசேந்திரன்

எமது புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள்
வாடிக்கையாளர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் எமது
உளங்கணிந்த வணக்கமும், வாழ்த்தும் உரித்தாகு

உங்களுக்குத் தேவையான
உத்தரவாதமுள்ள தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையான இடம்

மருதமுனை ஜூவலர்ஸ்

மருதமுனை-1 — கல்முனை

ஓடர் நகைகள் குறித்த காலத்தில்
உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்

Maruthamunai JEWELLERS

Maruthamunai-1, Kalmunai

TAP

திவாகரன்
பெவிஸ் பல் பொடி
ஸ்ரீ ஜூவலர்
வெஷ்ட் டாஃபுவெஞ்சு

THIVAKARAN
BAVIS TOOTH POWDER

திவாகரன் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

கல்முனை-3

- புத்தாண்டு
- நல்வாழ்த்துக்களை
- பூரிப்புடன்
- தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்

SINGHAM

'ஈங்கம் ஸ்'

படப்பிடிப்பாளர்கள்.

Colour Photos Undertaken

பிரதான வீதி — கல்முனை